

Finanstilsynet
Att. Louise Villumsen

4. januar 2013
Sag 13/00112-1
/clasch-erst

Erhvervsstyrelsens høringssvar vedrørende forslag til lov om finansielle rådgivere

Erhvervsstyrelsen har fra Finanstilsynet fået udkast til lov om finansielle rådgivere i høring.

Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER - tidligere CKR) har følgende bemærkninger for så vidt angår de administrative konsekvenser:

Administrative konsekvenser

Med lov om finansielle rådgivere indføres ny lovgivning, som betyder, at virksomheder, der ønsker at sælge finansiel rådgivning skal søge om tilladelse til det. TER vurderer, at den nye lovgivning medfører både løbende administrative konsekvenser samt omstillingsbyrder.

Virksomhederne skal udfylde en ansøgning, som indeholder flere oplysninger. TER vurderer, at dette vil medføre omstillingsbyrder for de implicerede virksomheder, da de ikke tidligere har skullet søge om tilladelse. Derudover skal de enkelte virksomheder udarbejde forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som ifølge § 8, stk. 2 skal offentliggøres og være tilgængelig på virksomhedens hjemmeside. Dette vil således medføre omstillingsbyrder, da virksomhederne skal udarbejde en sådan forretningsgang.

Ifølge lovens § 5 skal virksomheder årligt indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomhederne opfylder betingelserne for at være finansielle rådgiver. Dette vil medføre løbende administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder. Finanstilsynet oplyser, at det er omkring 50 virksomheder, som skønnes, at ville ansøge om at blive finansiel rådgiver. TER vurderer, at det virker unødigt byrdefyldt for virksomhederne, at skulle indsende en erklæring med oplysninger, hvis der ingen væsentlige ændringer er i forhold til sidste indsendte erklæring. Derfor anbefaler TER, at der i lovforslaget præciseres, at virksomheden kun skal indsende en erklæring årligt, hvis der i forhold til den seneste indsendte erklæring er sket ændringer i virksomheden, som kan have betydning for, hvorvidt betingelserne for at være finansielle rådgivere er opfyldte.

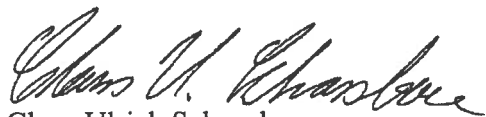
ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Tlf 35 29 10 00
Fax 35 46 60 01
CVR-nr. 10 15 08 17
erst@erst.dk
www.erst.dk

Samlet vurderes de løbende administrative konsekvenser til at være begrænsede på samfundsniveau, særligt på grund af den beskedne population.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Claus U. Schousboe', written in a cursive style.

Claus Ulrich Schousboe

STATSADVOKATEN

Finanstilsynet

ministerbetjening@ftnet.dk

Dato: 21. december 2012
J.nr.: SØK-10162-00156-12
Sagsbehandler: EVE001

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

BRYGGERVANGEN 55, 3.
2100 KØBENHAVN Ø

TELEFON 35 25 95 00
FAX 45 15 01 19

E-mail: saeok@ankl.dk
Web: www.rigsadvokaten.dk
Web: www.polittl.dk

Vedr.: Høring om lovforslag om finansielle rådgivere

Der foreligger e-mail af 13. november 2012 fra Finanstilsynet, hvor lovforslag om finansielle rådgivere sendes i høring.

Lovforslagets indhold

Det overordnede formål med lovforslaget er at fastsætte rammer for den række af ikke-finansielle virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, således

- at virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugerne, skal have Finanstilsynets tilladelse som finansiel rådgiver
- at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i disse virksomheder skal opfylde krav til egnethed og hæderlighed
- at virksomheden skal have tegnet en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, der dækker erstatningskrav for pligtforsømmelse
- at virksomheden have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder
- at virksomheder omfattet af loven skal sikre, at deres ansatte, som yder rådgivning, lever op til lovens kompetencekrav
- at der fastsættes regler om god skik, håndtering af interessekonflikter og nærmere regler om, hvornår en finansiel rådgiver må betegne sig selv som »uafhængig«
- at Finanstilsynet skal føre tilsyn med loven

- at Forbrugerombudsmanden får mulighed for at anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis
- at Forbrugerombudsmanden får mulighed for at behandle sager vedrørende overtrædelse af visse af lovens straffelagte bestemmelser
- større offentlighed om straffesager

Omfattede virksomheder i relation til Internettet

Lovforslaget har virkning for alle, der yder finansiel rådgivning til forbrugere i Danmark. Tilladelse kan kun gives til virksomheder, der har hovedkontor og hjemsted i Danmark, jf. § 3, stk. 2, nr. 1. Efter § 3, stk. 5, kan der dog godt gives tilladelse, hvis virksomheden har en tilsvarende tilladelse i et andet EU-land eller i et land, som EU har indgået en aftale med på det finansielle område.

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

SIDE 2

Lovforarbejderne forholder sig ikke til, hvordan retsstillingen er for en rådgivende virksomhed i et andet EU-land, der ikke stiller krav om forudgående tilladelse. Problemet opstår navnlig, hvis virksomheden yder rådgivning over Internettet. Der er heller ingen bemærkninger om forholdet mellem loven og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»).

Lovforarbejderne forholder sig ikke til, hvordan loven tilsigtes håndhævet overfor Internet-baserede virksomheder, der driver virksomhed fra lande udenfor EU.

Lovforslaget straffebestemmelser

Lovforslaget lægger op til kriminalisering (forslagets § 26) af følgende handlinger:

- overtrædelse af § 3, stk. 1, kravet om forudgående tilladelse - strafferamme bøde eller fængsel i indtil 4 mdr., medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning
- overtrædelse af § 4, stk. 3, jf. stk. 2, oplysningsforpligtelser for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed, der udover finansiel rådgivning – strafferamme bøde eller fængsel i indtil 4 mdr., medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning
- overtrædelse af god skiks og interessekonfliktregler i §§ 7-10 – strafferamme bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

- undladelse af at efterkomme påbud givet efter loven og forpligtelsen til at afgive oplysninger til Finanstilsynet – strafferamme bøde

Til straffebestemmelserne kan bemærkes, at indsættelsen af ”medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning” forekommer misvisende. Gerningsindholdet i de anførte bestemmelser ses kun undtagelsesvist dækket af andre lovbestemmelser og formuleringen rejser usikkerhed om kriminaliseringens omfang.

Til kriminaliseringen af bestemmelsen om oplysningsforpligtelser kan bemærkes, at der synes at burde være en henvisning i straffebestemmelsen ikke blot til § 4, stk. 3, men også til § 4, stk. 4, idet manglende iagttagelse af oplysningsforpligtelserne ellers ikke synes kriminaliseret for enkeltmandsvirk-somheder.

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

SIDE 3

Generelt til kriminaliseringen af ”god skiks”-bestemmelserne bemærkes, at loven anvender en række mindre præcise formuleringer (”redelig”, ”god praksis” mv.), der erfaringsmæssigt er vanskeligt strafferetligt håndterbare.

I udkastes § 26, stk. 6 er indføjet en særlig forældelsesfrist på 5 år. Denne bestemmelse svarer til andre forældelsesfrister i den finansielle lovgivning. SØK har tidligere henledt Finanstilsynets opmærksomhed på, at formuleringen udelukker anvendelse af straffelovens § 93, stk. 4, hvis der samtidig er sket overtrædelse af anden lovgivning.

Offentlighed i strafferetlige afgørelser

Det fremgår af lovudkastet, at der foreslås indsat en bestemmelse (lovforsla-gets § 18), hvorefter der kan ske offentliggørelse af en række strafferetlige afgørelser i relation til juridiske personer.

Bestemmelser om offentliggørelse af visse strafferetlige afgørelser er tidlige-re indsat i f.eks. konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 4, hvorefter Konkurrencestyrelsen offentliggør domme, bødevedtagelser, hvor der idømmes eller fritages en bøde, eller et resume heraf.

Den foreslåede bestemmelse vedrører et større område, nemlig også afgørel-ser om, at efterforskning eller strafforfølgning ikke skal ske.

SØK har ikke generelt indvendinger mod, at der sker offentliggørelse af vis-se strafferetlige afgørelser, herunder domme og bøder vedrørende juridiske personer.

Derimod er afgørelser, hvorefter strafferetlig forfølgning eller efterforskning ikke skal indledes eller fortsættes, særdeles følsomme, også selvom der ikke gælder de samme tungtvejende beskyttelseshensyn for juridiske personer som for fysiske personer, jf. FOB 2005, side 309 (der drejede sig om offentliggørelse af en politianmeldelse).

Det må imidlertid samtidig anses for givet, at offentliggørelse af oplysninger om strafferetlig forfølgning, vil være belastende for en virksomhed og ofte være af indgribende betydning, herunder fordi det kan medføre en ubegrundet mistænkeliggørelse af virksomheden i offentligheden.

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

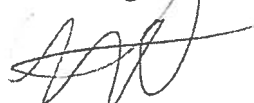
Det må være en forudsætning, at offentliggørelse af politiets eller anklagemyndighedens afgørelser kun sker i sager, hvor politianmeldelsen i forvejen er offentliggjort, ligesom det må forudsættes, at politi og anklagemyndighed inddrages i fornødent omfang, så efterforskningsmæssige hensyn sikres.

SIDE 4

Udover de retssikkerhedsmæssige betragtninger må det betones, at en række juridiske personers ønske om at medvirke til en straffesags opklaring hænger tæt sammen med muligheden for at undgå offentlighed om sagen. Fratages virksomhederne dette incitament til at deltage i en straffesags opklaring, vil det meget direkte kunne påvirke de ressourcer, som politi og anklagemyndighed anvender på sagsbehandlingen.

Der henvises i øvrigt til SØKs høringssvar af 7. september 2012 vedrørende lovudkast om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, og forskellige andre love vedrørende sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde mv.

Med venlig hilsen

Erling Vestergaard
vicestatsadvokat

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Torveporten 2, 4. sal
DK-2500 Valby
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

19. dec. 2012

Finanstilsynet

Att.: Louise Villumsen og Henrik Bruun Johannesen

Fremsendt pr. mail til ministerbetjening@ftnet.dk

Udkast til lovforslag om finansielle rådgivere

Finanstilsynet har med brev af 13. nov. 2012 fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag med anmodning om Finans og Leasings eventuelle bemærkninger.

Det fremgår af lovudkastet, at det har til formål at regulere rådgivning om finansielle produkter, der ydes af virksomheder, der ikke selv udbyder finansielle produkter såkaldt "finansielle rådgivere". Finans og Leasings medlemmer indenfor forbrugslån og billån til private er således ikke målgruppe for lovforslaget. Det gælder endvidere for vores medlemmers samarbejdspartnere i detailhandlen fx bilforhandlere eller andre forretninger, hvorigennem lånene udbydes. På den baggrund har Finans og Leasing alene følgende mere tekniske bemærkninger:

I § 1, stk. 3, nr. 1 undtages "*rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder*" fra lovens anvendelsesområde. Det fremgår af de specielle bemærkninger, at denne undtagelse dækker rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder på egne vegne eller på vegne af andre. Det bør overvejes at tydeliggøre dette i selve lovteksten fx ved at tilføje formuleringen " på egne eller andres vegne".

I relation til § 9, stk. 1 om betegnelsen "uafhængig" i relation til en finansiel rådgiver, bør det overvejes om ikke alle finansielle rådgivere omfattet af loven bør være uafhængige som en betingelse for at udøve deres hverv som finansiel rådgiver og dermed opnå den "blåstempling", som autorisationsordningen indebærer udadtil i forhold til offentligheden.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør

Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

FINANSTILSYNET

Juridisk kontor,
Århusgade 110,
2100 København Ø.
Att. Specialkonsulent Louise Villumsen

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Hørings svar vedrørende forslag til lov om finansielle rådgivere

Landbrug & Fødevarer og Videncentret for Landbrug takker for tilsendte udkast til lov om finansielle rådgivere med henblik på muligheden for at vi kan afgive høringssvar forinden lovforslaget fremsættes i Folketinget.

Indledningsvis bemærkes, at Landbrug & Fødevarer og Videncentret for Landbrug kan tilslutte sig det overordnede formål lovforslaget er udtryk for, nemlig at fastsætte rammer for ikke finansielle virksomheder, der yder helhedsorienteret rådgivning om finansielle produkter til forbrugere – hvorved den uvildige finansielle rådgivning bliver styrket.

Landbrug & Fødevarer og Videncentret for Landbrug har på vegne medlemmerne i de landøkonomiske foreninger en stor interesse i, at den finansielle rådgivning bliver ydet tilstrækkeligt kvalificeret og kompetent. Landbrugserhvervet er kapitalintensivt og dermed i særlig grad afhængig af en kvalificeret og kompetent finansiell rådgivning.

Hvis der bliver ydet "forkert", "fejlagtig" eller "mangelfuld" rådgivning om finansielle forhold til landbrugsvirksomheder, vil dette oftere – i forhold til de fleste andre erhverv - medføre ganske alvorlige konsekvenser for landbrugsvirksomhedens økonomiske overlevelse.

De landøkonomiske foreninger har opbygget en række rådgivningskontorer, der blandt andet også yder finansiell rådgivning til medlemmerne af de lokale foreninger og andre kunder. Denne finansielle rådgivning er naturligt specialiseret til de særlige rådgivningsbehov der måtte være i relation til landbrugserhvervet og tilknyttede virksomheder.

Hertil kommer, at landbrugserhvervet er karakteriseret ved en høj grad af kontinuitet, hvilket medfører, at de landbrugere, der har benyttet de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer i den erhvervsaktive periode, også ønsker at benytte disse kontorer som rådgivere, når de ikke længere er erhvervsaktive med selvstændig virksomhed - enten som pensionister eller som lønmodtagere.

De landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer vil derfor også yde en finansiell rådgivning til "forbrugere". Denne finansielle rådgivning bliver ydet som en integreret, lejlighedsvis og accessorisk rådgivning til den almindelige revisionsmæssige ydelse til de omhandlede forbrugere.

Hovedydelsen vil derfor bestå af en revisionsmæssig ydelse og rådgivning, der navnlig omfatter opstilling og udarbejdelse af årsrapporter, skattemæssig rådgivning, eventuelt udarbejdelse af egentlige skatteregnskaber og lignende revisionsmæssige ydelser.

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Rådgivningen bliver ydet af økonomikonsulenter, der for den største gruppes vedkommende har en akademisk uddannelse som cand.merc.aud., cand.merc.jur., cand. (oecon) agro., cand.merc., cand.oecon., cand.polit., cand.jur., eller tilsvarende uddannelse. En del af de ansatte medarbejdere er registrerede revisorer (ca. 200 er registrerede revisorer).

Den rådgivning, der ydes af de pågældende medarbejdere, er omfattet af en rådgiveransvarsforsikringsordning, der er obligatorisk for de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer.

Det skal endelig bemærkes, at de omhandlede medarbejdere er omfattet af "Ethiske regler i Dansk Landbrugsrådgivning" (DLBR).

På ovennævnte baggrund tillader vi os at antage, at de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer umiddelbart er omfattet af § 1, stk. 3, nr. 3, i det fremsendte lovudkast, således at de er undtaget fra lovens bestemmelser om indhentelse af tilladelse.

I bemærkningerne til § 1, stk. 3, nr. 3, er der i udkastet, som eksempler på virksomheder, der er omfattet af denne bestemmelse, nævnt ejendomsmæglere, advokater og revisorer.

Med henblik på at undgå enhver tvivl om, hvorvidt bestemmelsen i § 1, stk. 3, nr. 3, omfatter en ganske stor gruppe professionelle aktører vedrørende finansiel rådgivning, skal vi tillade os at foreslå, at det i bemærkningerne bliver præciseret, at bestemmelsen også omfatter de landøkonomiske rådgivningskontorer.

For den gode ordens skyld bemærkes, at de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 343 a, stk. 2, nr. 4, jf. meddelelse af 8. februar 2008 fra Finanstilsynet (efter forelæggelse for Det Finansielle Virksomhedsråd).

Nævnte bestemmelse har visse lighedspunkter med ovennævnte undtagelsesbestemmelse.

Idet Landbrug & Fødevarer og Videncentret for Landbrug som ovenfor nævnt kan tilslutte sig de overordnede formål med lovforslaget, skal vi afslutningsvis bemærke, at forslagets øvrige bestemmelser ikke selvstændigt giver anledning til bemærkninger herfra.

Venlig hilsen

Herluf Post Pedersen
Videncentret for Landbrug
Mail: hpp@vfl.dk

Niels Kenneth Østergaard Scheel
Landbrug & Fødevarer
Mail: nks@lf.dk

Erhvervs- og Vækstministeriet
Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 18. december 2012
SAGSNR.: 2012 - 3746
ID NR.: 214898

ministerbetjening@ftnet.dk

Høring - over forslag til lov om finansielle rådgivere

Ved e-mail af 13-11-2012 har Finanstilsynet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet er opmærksom på, at lovforslaget fremkommer med henblik på at styrke rammerne for uvildig finansiell rådgivning for så vidt angår sådanne finansielle produkter, som ikke er omfattet af allerede eksisterende lovgivning inden for området for finansielle tjenesteydelser.

Det fremgår af lovudkastets § 1, stk. 3, litra 5 og 6, at rådgivning, der ydes af en investeringsrådgiver, jf. kapitel 20 a i lov om finansiell virksomhed, hhv. rådgivning om forsikringer, der ydes af en forsikringsmægler, jf. lov om forsikringsformidling, ikke vil være omfattet af den ny lovregulering.

Inden for disse områder er der således allerede i dag en nogenlunde tilsvarende regulering, som den der fremadrettet vil gælde for "almindelige" finansielle rådgivere. I den forbindelse vil det formentlig, særligt i afgrænsningen mellem investeringsrådgivning og "almindelig" finansiell rådgivning være vanskeligt at foretage en skarp afgrænsning. Det kan derfor synes noget formalistisk at kræve, at sådanne nogenlunde tilsvarende rådgivningsydelser skal udøves i separate juridiske enheder. Det kan derfor overvejes at tillade, at i hvert fald så sammenlignelige aktiviteter, som der her er tale om, kan udøves inden for de samme juridiske rammer. Advokatrådet konstaterer her, at tilsynsfunktionerne næppe vil blive yderligere belastet ved en sådan mulighed. Tilsvarende vil indholdet af god skik, behovet for forebyggelse af interessekonflikter mv. og endelig de civile retlige vurderinger af adfærden formentlig være reguleret af normsæt, der vil være meget sammenfaldende.

Generelt er det imidlertid Advokatrådets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt med den foreslåede regulering, der præciserer rammerne for og kravene til også "almindelig" finansiel rådgivning i forhold til forbrugere.

Udkastet til lovforslag indeholder i kapitel 6 sædvanlige straffebestemmelser. I § 27 er herudover fastsat regler om, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte administrative bødeforlæg i tilfælde, hvor den berørte virksomhed erklærer sig skyldig i en påstået lovovertrædelse. Det er i den forbindelse Advokatrådets opfattelse, at der bør udvises betydelig tilbageholdenhed med hensyn til at indføre hjemmel til administrativt bødeforlæg. Særligt indenfor et retsområde, hvor den offentligretlige regulering er ny, og der således ikke har dannet sig en domstolsreguleret praksis for sanktionsniveauet, bør man efter Advokatrådets opfattelse undlade at indføre hjemmel til administrativt bødeforlæg.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø.

Postboks 1140
DK-1010 København K
Tlf. 45 82 15 91
Fax 45 41 15 90
e-mail daf@shareholders.dk

Sendt til: ministerbetjening@ftnet.dk

København, den 19. december 2012

Udkast til forslag til Lov om finansielle rådgivere

Finanstilsynets høring af 13. november 2012.

Betegnelsen "rådgiver" bør kun kunne anvendes af rådgivere/rådgivningsvirksomheder, der opfylder betingelserne for "uafhængig" rådgivning.

Rådgivere/rådgivningsvirksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at kalde sig "uafhængige" bør i alt markedsføringsmateriale oplyse, at virksomheden ikke er uafhængig.

Alle udbydere og formidlere af finansielle produkter/ydelser bør opdele deres priser i den del, der vedrører selve produktet/ydelser og den del, der vedrører rådgivning.

Behovet for kvalificeret finansiell rådgivning

Danske forbrugere har et stort behov for at kunne få kvalificeret finansiell rådgivning fra uafhængige rådgivere. Det bekræftes af en lang række sager, der er kommet frem under den finansielle krise, hvor forbrugere af finansielle virksomheder har fået såkaldt rådgivning, der var mangelfuld, fejlagtig eller direkte vildledende.

Dansk Aktionærforening ser derfor et behov for, at der opbygges en række uafhængige rådgivningsvirksomheder, der kan give finansiell rådgivning til forbrugerne.

Dansk Aktionærforening finder, at den største hindring for opbygningen af tilstrækkeligt mange uafhængige rådgivningsvirksomheder er, at de priser som finansielle virksomheder tager for deres ydelser, er uigennemsigtige.

Forbrugerne ved ikke, hvor stor en del af de finansielle virksomheders priser, der er betaling for rådgivning og hvad, der er betaling for ydelser, for eksempel køb af aktier eller etablering af en pensionsopsparing.

Dansk Aktionærforening finder det derfor af meget stor betydning at der skabes lovgivningsmæssigt krav om opsplnitning af priserne i prisen for det finansielle produkt eller den finansielle tjeneste og prisen for den finansielle rådgivning.

Finansielle rådgivere

Dansk Aktionærforening kan tilslutte sig princippet om, at det skal kræve tilladelse fra Finanstilsynet at udføre virksomhed som finansiell rådgiver, og at tilladelsen forudsætter:

- De, der yder finansiel rådgivning skal have tilstrækkelig kompetence til at kunne yde finansiel rådgivning, dokumenteret gennem uddannelseskrav svarende til de allerede gældende for rådgivning om visse investeringsprodukter og for forsikring og pensionsspørgsmål reglerne om forsikringsmæglere.
- En ledelse, der er "fit and proper".
- En ansvarsforsikring eller tilsvarende garanti, der kan dække erstatningskrav.
- Forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder herunder for håndtering af eventuelle interessekonflikter.
- Virksomheden skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for finansiel rådgivning.

Uafhængig finansiel rådgivning

Dansk Aktionærforening finder grundlæggende, at betegnelsen "rådgiver" kun bør kunne bruges af "uafhængige" rådgivere. Såkaldte rådgivere, der ikke er uafhængige, kan have meget store vanskeligheder ved at præstere egentlig rådgivning. De bør betegnes "sælgere".

I udkast til lovforslag er dette strenge krav til hvem, der kan anvende betegnelsen "rådgiver", ikke blevet fulgt.

Under disse betingelser finder Dansk Aktionærforening det rigtigt, at betegnelsen "uafhængig" rådgiver, som foreslået i § 9, kun må bruges af virksomheder der opfylder bestemte kriterier.

- Rådgiveren/rådgivervirksomheden må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter.
- Rådgiveren/rådgivervirksomheden må ikke have snævre forbindelser til en finansiel virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter.
- Rådgiveren/rådgivervirksomheden må ikke tilbyde eller formidle finansielle produkter til en forbruger, hvis virksomheden samtidig yder rådgivning herom til forbrugeren.

Dansk Aktionærforening finder det rigtigt, at en finansiel rådgiver/rådgivervirksomhed skal oplyse på sin hjemmeside, hvis den ikke er uafhængig og oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller andet vederlag.

Dansk Aktionærforening finder, at det også af alt markedsføringsmateriale fra rådgiveren, som minimum bør fremgå, at der ikke er tale om "uafhængig" rådgivning.

Gennemsigtige priser

Det er meget vanskeligt for uafhængige finansielle rådgivere at konkurrere med de virksomheder, der tilbyder og/eller formidler finansielle produkter, idet priserne ikke opdeles i den del, der vedrører selve produktet/ydelsen og den del, der vedrører rådgivning.

Det er oplyst fra de finansielle virksomheder, at rådgivningen kun udgør en lille del af prisen. Men samtidig fortælles det i forbindelse med strukturændringer, at de finansielle virksomheder i disse år ændres, således at kunderne selv i meget større omfang anvender internettet og medarbejderne i stadig højere grad sættes ind på rådgivningsopgaver.

For at give rimelige konkurrencevilkår for de uafhængige finansielle rådgivere bør der derfor skabes gennemsigtighed i priserne. Priserne bør opdeles i den del, der vedrører selve produktet/ydelsen og den del, der vedrører rådgivning.

Indstilling

Dansk Aktionærforening finder, at kun rådgivere/rådgivningsvirksomheder, der opfylder kravene til en "uafhængig" rådgiver, bør have ret til at bruge betegnelsen "rådgiver".

Såfremt principperne i udkast til lovforslag fastholdes, bør det af alt markedsføringsmateriale fra en rådgiver/rådgivningsvirksomhed, der ikke opfylder betingelserne for at anvende betegnelsen "uafhængig" fremgå, at virksomheden ikke er uafhængig.

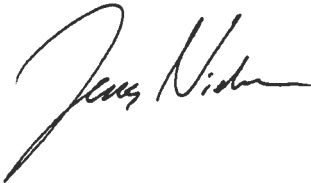
Hvis retten til at bruge betegnelsen "rådgiver" ikke forbeholdes uafhængige rådgivere er det nødvendigt at regulere anvendelsen af provision yderligere.

Der bør indføres en bestemmelse om at priser for finansielle produkter/ydelser og finansiell rådgivning skal opdeles i den del af prisen, der vedrører selve produktet/ydelser og den del, der vedrører rådgivning. For at sikre konkurrencemæssig ligestilling mellem uafhængige rådgivere og såkaldt rådgivning præsteret af finansielle virksomheder er det nødvendigt at sikre at gebyrerne ikke behandles forskelligt i skattemæssig henseende hos forbrugeren.

Forbrugere bør altid have adgang til et klage- eller ankenævn.

Med disse bemærkninger kan Dansk Aktionærforening tilslutte sig det foreliggende udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen
Dansk Aktionærforening

Jens Møller Nielsen
Direktør (konst.)

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att: Louise Villumsen

Høring om udkast til lov om finansielle rådgivere

Finansrådet takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Indledningsvis skal det anføres, at Finanstilsynet telefonisk har oplyst, at lovforslaget skal forstås således, at en tilladelse til at yde rådgivning efter lov om finansielle rådgivere giver mulighed for at yde rådgivning om såvel udlånsprodukter som investerings- og forsikringsprodukter. Investeringsrådgivning vil således ikke længere kræve tilladelse efter kapitel 20 a i lov om finansiell virksomhed, men vil kunne ske i henhold til en tilladelse efter lov om finansielle rådgivere, hvis rådgivningen alene retter sig mod forbrugere. Ønsker rådgiveren at rådgive investorer, der ikke er forbrugere, skal rådgiveren dog fortsat have en tilladelse efter kapitel 20 a i lov om finansiell virksomhed. Hvis en investeringsrådgiver derudover ønsker at rådgive forbrugere om andre finansielle produkter, skal denne have en supplerende tilladelse efter lov om finansielle rådgivere. Tilsvarende forhold gælder for virksomheder omfattet af lov om forsikringsformidling.

Da samspillet mellem de tre regelsæt – lov om finansielle rådgivere, regler i kapitel 20 a i lov om finansiell virksomhed og lov om forsikringsformidling – ikke klart fremgår af lovforslaget, skal Finansrådet anmode om, at dette præciseres i lovforslaget.

Lovforslaget indeholder desuden ikke et afsnit om forholdet til EU-retten. Investeringsrådgivning er en tjenesteydelse omfattet af MiFID, og Finansrådet har forstået, at virksomheder med tilladelse efter lov om finansielle rådgivere vil blive omfattet af MiFID's investorbeskyttelsesregler, som er implementeret i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel. Derudover skal finansielle rådgivere leve op til kravene i risikomærkningsbekendtgørelsen og kompetencekravsbekendtgørelsen, som ikke udspringer af MiFID.

For så vidt angår adgangen til grænseoverskridende tjenesteydelser er investeringsrådgivere i dag i henhold til § 343 e i lov om finansiell virksomhed omfattet af reglerne om grænseoverskridende virksomhed i §§ 30 og 31 i lov om finansiell virksomhed. Af udkast til lov om finansielle rådgivere § 3, stk. 5, fremgår det, at Finanstilsynet kan give tilladelse til en finansiell rådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Da grænseoverskridende tjenesteydelser med

19. december 2012

Finanssektorens Hus
Amallegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Jeanne Blyt
Direkte 3370 1062
jeb@finansraadet.dk

Journalnr. 411/02
Dok. nr. 323891-v1

investeringsrådgivning som udgangspunkt vil være omfattet af MiFID's regler om grænseoverskridende tjenesteydelser, bør det af bemærkningerne fremgå, hvorledes den foreslåede nationale tilladelsesbestemmelse hænger sammen med MiFID's adgang til grænseoverskridende tjenesteydelser. En tilsvarende problemstilling må formodes at gøre sig gældende for forsikringsformidling.

Desuden finder Finansrådet, at finansielle rådgivere bør være omfattet af bekendtgørelsen om en klageansvarlig i finansielle virksomheder, så kunderne sikres samme beskyttelse som i de finansielle virksomheder.

I forhold til de konkrete bestemmelser har Finansrådet følgende bemærkninger:

§ 2

I henhold til § 1 er lovens anvendelsesområde begrænset til rådgivning til forbrugere. I § 2, stk. 1, nr. 5 er der indsat en definition af forbrugere. Finansrådet skal foreslå, at definitionen af forbrugere udvides til også at omfatte mindre erhvervsvirksomheder, der må antages at have et tilsvarende beskyttelsesbehov. Herved bliver der også parallelitet til god skik-bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

§ 10

Finansrådet skal foreslå, at bestemmelsen får samme indhold som § 11 i god skik-bekendtgørelsen. Hermed skabes der lige vilkår for de finansielle virksomheder og de finansielle rådgivere.

Såfremt Finanstilsynet har spørgsmål til bemærkningerne, kan der rettes henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen

Merete Hjetting

Jeanne Blyt

Direkte 33701070
meh@finansraadet.dk

Direkte 33701062
jeb@finansraadet.dk

Finanstilsynet
Ministerbetjening@ftnet.dk

Den 19. december 2012

Høring over forslag til lov om finansielle rådgivere

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) takker for modtagelsen af høring over forslag til lov om finansielle rådgivere.

FA bemærker, at der med lovforslaget stilles krav om, at virksomheder omfattet af loven skal sikre, at deres ansatte, som yder rådgivning, lever op til lovens kompetencekrav. FA ønsker præciseret, at finansielle rådgivere bør underlægges minimum samme kompetencekrav som tilsvarende rådgivere ansat i finansielle virksomheder er underlagt.

FA henviser desuden til høringssvarene fra brancheorganisationerne i finanssektoren.

Med venlig hilsen

Charlotte Enevoldsen

DOK. NR.:
FAID-6-6356
SAG. NR:
FAID-6-1740
CEN

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

ministerbetjening@ftnet.dk

Hørings svar vedrørende forslag til lov om finansielle rådgivere

Finanstilsynet har den 13. november 2012 sendt forslag til lov om finansielle rådgivere i høring. Forsikring & Pension har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Forsikring & Pension støtter Finanstilsynets forslag. Vi finder det positivt, at der med lovforslaget sker en standardisering og dermed stramning af kravene til uafhængige rådgivere, så markedet for økonomisk rådgivning uden for finansielle virksomheder så vidt muligt bliver reguleret på lige fod med investeringsrådgivere og forsikringsformidlere. Det betyder ikke mindst en større sikkerhed for forbrugerne, men også mere lige konkurrencevilkår inden for rådgivningsbranchen. En forudsætning herfor er dog, at de nye regler, som minimum, kommer på niveau med de eksisterende regler for investeringsrådgivere og forsikringsformidlere, så der ikke sker en skævvridning af vilkårene for at udøve virksomhed på det finansielle marked. Det er væsentligt med et level playing field.

Forsikring & Pension har derudover følgende konkrete og generelle bemærkninger:

Konkrete bemærkninger:

Provisionsforbud

Det er meget positivt, at der i lovforslaget er lagt op til, at finansielle rådgivere skal underlægges regler om god skik, herunder krav til rådgivning svarende til, hvad der i dag gælder for investeringsrådgivere, forsikringsmæglere samt finansielle virksomheder. Herved sikres, at der gælder de samme krav til rådgivning, uanset om forbrugeren henvender sig til en finansiell rådgiver eller en finansiell virksomhed.

Forsikring & Pension mener dog, at det er vigtigt at være opmærksom på, at dele af den gældende lovgivning for forsikringsformidling ikke er effektiv set fra et forbrugerperspektiv. Det drejer sig specifikt om provisionsforbuddet i § 14 a i bekendtgørelse af lov om forsikringsformidling. Dette forbud giver mulighed for, at selskaberne må yde egenkapitaltilskud til at dække forbrugernes omkostninger til mægler. Det betyder, at priserne kan blive uigennemsigtige og skabe tvivl om uafhængigheden, da det selskab, der er villig til at yde det største tilskud,

19.12.2012

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Louise Vagner
Konsulent
Dir. 41 91 91 39
lva@forsikringogpension.dk

Vores ref. LVA/hes
Sagsnr. GES-2012-00534
DokID 313070

Brancheorganisation
for forsikrings selskaber
og pensionskasser

kan fremstå mere interessant for forbrugeren på trods af, at slutprisen til formidleren kan vise sig at være højere.

Forsikring & Pension

Et effektivt provisionsforbud vil være meget positivt for den enkelte forbruger. Det kan også skabe en mere åben og fair konkurrence. Forsikring & Pension anbefaler derfor, at der udarbejdes et provisionsforbud, der tager højde for det hul, som eksisterer i forhold til den nuværende formulering i forsikringsformidlingslovgivningen. Det kan opnås ved, at det sikres, at en finansiel virksomhed ikke må videreformidle midler til rådgiveren, via en tredjepart (kunden).

Vores ref. LVA/hes
Sagsnr. GES-2012-00534
DokID 313070

Denne løsning ses allerede foreslået i EU-lovgivningen. EU's IMD2 direktiv lægger op til at indføre et provisionsforbud for investeringsprodukter. Dette forslag åbner ikke (som i forsikringsformidlingsloven og lovforslaget) mulighed for, at selskaberne må dække forbrugernes udgifter til mægler. Forsikring & Pension arbejder for, at dette provisionsforbud bør gælde for hele forsikringsområdet.

Præcisering i § 1, stk. 3, nr. 1, og § 1, stk. 3, nr. 6

Det bør præciseres i § 1, stk. 3, nr. 1, eller bemærkningerne til denne, at loven ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder, som udbyder *andre finansielle virksomheders* produkter, idet disse allerede er underlagt tilsyn (se også forsikringsformidlingslovens § 3, stk. 1, nr. 1). Det kan f.eks. være relevant, når et skadesforsikringselskab formidler pensionsordninger eller omvendt.

Det nævnes i § 1, stk. 3, nr. 6, og i bemærkningerne til denne bestemmelse, at rådgivning om forsikringer, der ydes af en forsikringsmægler, jf. lov om forsikringsformidling, ikke er omfattet af lovforslaget. Lov om forsikringsformidling omfatter imidlertid andre typer forsikringsformidlere end mæglere, f.eks. forsikringsagenter. For at undgå fortolkningstvivl i forhold til, hvorvidt det kun er forsikringsmæglere eller alle typer forsikringsformidlere omfattet af forsikringsformidlingsloven, der er omfattet af undtagelsen i § 1, stk. 3, nr. 6, foreslår Forsikring & Pension, at ordet "forsikringsmægler" erstattes med "forsikringsformidler" i § 1, stk. 3, nr. 6, samt i bemærkningerne til denne bestemmelse.

Derudover foreslår Forsikring & Pension, at det præciseres, at forsikringsselskaber- og genforsikringsselskabers formidling af forsikringer ikke er omfattet. Denne type virksomheder er i dag undtaget fra forsikringsformidlingsloven ud fra den betragtning, at disse virksomheder i forvejen er underlagt en lang række krav til uddannelse, god skik og lignende.

Uafhængighed

Forsikring & Pension finder, at lovforslagets § 9, særligt stk. 2 og 3, er en væsentlig bestemmelse, da adskillelsen af rådgivning og formidling eller andre former for salg er afgørende for at sikre, at forbrugeren får uafhængig rådgivning. Forsikring & Pension mener derfor, at det er vigtigt, at disse krav ikke bliver lempet.

Klageadgang for forbrugere

I Erhvervs- og Vækstministeriets rapport om muligheder for at styrke uvildig rådgivning anbefales det, at der oprettes en klageadgang til et klagenævn, der kan behandle civile tvister mellem en generel finansiel rådgiver og en kunde hos en sådan virksomhed. Denne anbefaling ses ikke afspejlet i lovforslaget. Hvis en forbruger ønsker at klage over en generel finansiel rådgiver, er domsto-

lene derfor eneste mulighed. Forsikring & Pension mener ikke, at det ud fra et forbrugermæssigt perspektiv er optimalt, at der kun findes en klageadgang uden for domstolene for kunder i finansielle virksomheder men ikke for kunder ved finansielle rådgivere. Det betyder, at kunder hos finansielle rådgivere stilles ringere, hvis de ønsker at klage over en finansiell rådgiver. Dertil kommer, at man i lovforslaget også bør tage højde for de nuværende forhandlinger i EU vedrørende "alternative dispute resolution" (ADR), hvor der lægges op til, at forbrugere skal kunne klage over (næsten) alt ved et klagenevæn eller lign. Forsikring & Pension er dog opmærksom på, at der kan være udfordringer forbundet med oprettelsen af et privat klagenevæn på dette område, da der ikke findes en fælles brancheorganisation.

Forsikring & Pension

Vores ref. LVA/hes

Sagsnr. GES-2012-00534

DokID 313070

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det fremgår af lovforslaget, at Finanstilsynet vil blive tilført 1,5 årsværk på grund af den ekstra tilsynsforpligtelse, lovforslaget medfører. Det fremgår endvidere, at de 1,5 årsværk skal finansieres via afgifter fra branchen, både fra nuværende virksomheder under tilsyn og fra virksomheder omfattet af lovforslaget. Det foreslås, at virksomheder omfattet af lovforslaget skal betale højere afgift end andre rådgivere, der allerede er under tilsyn, og at udgift/indtægtsstrukturen hurtigt tilpasses, så rådgiverne selv kommer til at betale for deres tilsyn.

Forsikring & Pension mangler en vurdering af, hvor mange virksomheder, der forventes at blive omfattet af lovforslaget. Det vil give et mere retvisende billede af, om og hvor meget afgifterne for andre rådgivere forventes at komme til at stige for at dække 1,5 årsværk.

Forsikring & Pension havde derudover gerne set, at afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser var skrevet fuldt ud, så der havde været mulighed for at kommentere på de vurderede konsekvenser for erhvervslivet. Forsikring & Pension vil således gerne have mulighed for – når der foreligger en vurdering – at kommentere på dette.

Generelle bemærkninger:

Kompetencekrav

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at en finansiell rådgiver skal have tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning. I dag kræves det, at forsikringsformidlere skal kunne fremlægge bevis for, at de besidder en teoretisk viden om forsikringsformidling. På samme vis bør det også sikres, at de finansielle rådgivere, der omfattes af lovforslaget, har en formel viden og teoretisk uddannelse, der sikrer et tilstrækkeligt kompetenceniveau til at yde en ordentlig og redelig rådgivning.

God skik

I lovforslagets § 7, stk. 2, fremgår det, at Erhvervs- og Vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere. Forsikring & Pension finder det positivt, at der i bemærkningerne til lovforslaget allerede er taget stilling til, at bestemmelsen udnyttes til at fastsætte regler for dette svarende til reglerne om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger m.v.

Samspelet mellem lovforslaget og anden lovgivning

Det fremgår ikke ganske klart af lovforslaget, hvordan de tre regelsæt lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsformidling og lovforslaget om finansielle rådgivere spiller sammen. Forsikring & Pension opfordrer derfor til, at der i bemærkningerne til lovforslaget redegøres for dette.

Forholdet til EU-retten

Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 5, at Finanstilsynet kan give tilladelse til en finansiel rådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for EU. Det bør i den forbindelse fremgå, hvordan tilladelsen i § 3, stk. 5, hænger sammen med bl.a. MiFID's adgang til grænseoverskridende tjenesteydelser.

Med venlig hilsen

Louise Vagner

Finanstilsynet

Juridisk kontor

Via e-post: ministerbetjening@ftnet.dk

19. DECEMBER 2012

HØRING OVER FORSLAG TIL LOV OM FINANSIELLE RÅD- GIVERE

FINANSFORBUNDET

APPLEBYS PLADS 5
POSTBOKS 1960
1411 KØBENHAVN K

TELEFON 32 96 46 00
TELEFAX 32 96 12 25

WWW.FINANSFORBUNDET.DK

Finanstilsynet har udsendt ovennævnte udkast til lovforslag med anmodning om bemærkninger.

Finansforbundet hilser det meget velkomment, at der efter forslaget kommer en regulering af finansiel rådgivning uden for de finansielle virksomheder, der på nuværende tidspunkt sker uden krav til rådgiverens kompetencer og rådgivningens kvalitet mv.

Det har således længe været Finansforbundets ønske, at denne form for rådgivning bliver underkastet samme krav og kontrol som den rådgivning, der udøves i regulerede finansielle virksomheder.

Det vil være en klar fordel for kunderne, hvis de kan vide sig sikre på, at kvaliteten af rådgivningen løbende påses. Derfor er det vigtigt, at Finanstilsynet kan allokere de fornødne ressourcer til også at løfte denne opgave på betryggende vis.

Finansforbundet finder det positivt, at der stilles krav til, at en finansiel rådgiver-virksomhed skal sikre, at de ansatte har de tilstrækkelige kompetencer til at give forsvarlig rådgivning, jf. § 6, stk. 1.

Efter samme bestemmelses stk. 2 kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler herom. I bemærkningerne til denne bestemmelse anføres bl.a. i forhold til rådgivning om investeringsprodukter mv., at der vil blive fastlagt regler svarende til den bekendtgørelse (bkg. 346/2011), der gælder for investeringsrådgivere i finansielle virksomheder.

Finansforbundet var med inde over i forbindelse med udarbejdelsen af ovennævnte bekendtgørelse samt opfølgningen herpå. Og vi stiller os naturligvis gerne til rådighed, når de tilsvarende nye regler for finansielle rådgivere skal udfæres.

diges og anvendes i praksis. Vi bistår også gerne i forbindelse med andre af lovens områder og ser frem til at følge det videre arbejde.

Venlig hilsen

Jesper Bo Nielsen

Finansforbundet

Christine Larsen (FT)

Fra: Ministerbetjening (FT)
Sendt: 19. december 2012 10:16
Til: Louise Villumsen (FT); Christine Larsen (FT)
Cc: Ministerbetjening (FT)
Emne: VS: Høringsvar i forhold til Lov for finansielle rådgivere
Vedhæftede filer: Høringsvar til Lov for finansielle rådgivere på vegne af Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere.pdf; Samlet kommentar. Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere.pdf

Fra: Ulrik Linde Kjeldsen [<mailto:ulrik.kjeldsen@raadompenge.dk>]

Sendt: 19. december 2012 10:10

Til: Ministerbetjening (FT)

Cc: Poul@stubbkjaer-nielsen

Emne: Høringsvar i forhold til Lov for finansielle rådgivere

På vegne af Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere, fremsendes hermed høringssvar i forhold til Lov for finansielle rådgivere

Med venlig hilsen

Ulrik Linde Kjeldsen

Privatøkonomisk rådgiver
Cand. Merc

Lersø Parkallé 107
2100 København Ø
Tlf. 26705380

www.raadompenge.dk

Høringsvar vedr. udkast til Lov om Finansielle rådgivere, på vegne af sammenslutningen af økonomiske rådgivere

På vegne af Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere, afgiver vi hermed vores bemærkninger til det fremsatte udkast til lovforslag.

De uafhængige økonomiske rådgiver har endnu ikke et egentligt formaliseret samarbejde, men koordinerer deres fælles interesser i Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere (herefter Sammenslutningen).

Sammenslutningen udgøres af:

- Statsautoriseret ejd.mgl. Poul Stubkjær på vegne af Stubkjær og Nielsen
- Cand. Merc. IB. Ulrik Kjeldsen på vegne af Råd om Penge
- Cand. Polit. Kim Valentin på vegne af Finanshuset i Fredensborg
- Søren Ejlertsen på vegne af Realråd
- Cand. Jur. Per Knudsen på vegne af Per Knudsen Consult

Repræsentanter for Sammenslutningen deltog i den af ministeriet nedsatte arbejdsgruppe, der skulle behandle det oprindelige forslag.

Indledningsvis bemærkes, at vi generelt mener at det fremsatte forslag ligger langt fra de i intentioner som det oprindelige forslag indeholdte, om at ville styrke den uafhængige rådgivning. Vi mener det er kritisabelt, at man i "Rapport om muligheden for at styrke uvildig rådgivning" ikke har villet gengive de synspunkter som relevante organisationer, herunder repræsentanter for forbrugerorganisationer samt uafhængige rådgivere, er fremkommet med. Bl.a. er det den finansielle sektors opgørelse over tidsforbrug og opgavefordeling man har medtaget i rapporten og som bl.a. ligger til grund for rapportens konklusioner i forhold til det for os at se essentielle punkt omkring opdeling i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning.

Vi støtter en lovgivning på området for uafhængig finansiell rådgivning og er i forlængelse heraf enige i, at regulering fra myndighederne i form af en tilladelsesordning for disse har betydning for tilliden hos forbrugerne og udviklingen af en sund uafhængig finansiell rådgivningsbranche. Vi er indforståede med en evt. lovgivningskrav til faglighed, forsikringer og klageinstansmuligheder. De initiativer som væsentligt kunne højne forbrugerbeskyttelsen, eller skaber den konkurrence som man fra politisk side har ønsket er dog udeladt.

Vi ser den stramme beskyttelse af uafhængighedsbegrebet i lovudspillet som essentiel hvis man ønsker en reelt uafhængig rådgivningsbranche, og ønsker at sikre at forbrugerne reelt kan gennemskue hvorvidt en rådgiver er reelt uafhængig.

Vi har følgende forslag, som vi mener vil kunne højne forbrugerbeskyttelsen og skabe den fra politisk side ønskede konkurrence til glæde for forbrugerne:

- 1. Højt fagligt niveau hos alle rådgivere**
  - a. Sælgere af finansielle produkter omfattes af en kommende lovgivning**

- i. Såfremt man ønsker at sikre forbrugerne et højt fagligt niveau, bør en certificeringsordning omfatte alle finansielle rådgivere, inklusiv dem som er ansat i virksomheder som sælger finansielle produkter (banker og realkreditinstitutter). Udover at de opererer på et selvbestaltet fagligt niveau, har de også et incitamentsproblem i den rådgivning de giver. Dette betyder at langt størstedelen af forbrugerne, ikke modtager rådgivning som det er i dag, men er udsat for noget som nærmere må betegnes som produktsalg, fra ikke nødvendigvis fagligt kompetente rådgivere. Det naturlige ville være at gå samme vej som man har gået på området for investeringsrådgivning, hvor man har stillet lige faglige krav til alle – både uafhængige og ikke uafhængige.
- ii. Vi foreslår derfor at §1, stk. 3.1 udelades i den kommende lov.
- b. Lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter foreslås omfattet af den kommende lovgivning**
  - i. Lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter er ikke omfattet af det fremlagte lovforslag. Det betyder i praksis, at fx ejendomsadministratorer, advokater, ejendomsmæglere mv. som yder finansiell rådgivning, som udgangspunkt ikke er omfattet. De vil dermed forsat kunne rådgive fx andelsboligforeningsbestyrelser om finansielle produkter (fx SWAPS) som de ikke nødvendigvis har de nødvendige faglige kompetencer til.
  - ii. Vi foreslår derfor at §1, stk. 3.3 udelades i den kommende lov.

2. Opdeling i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning

- a. Hvis man fra politisk side ønsker øget konkurrence og brud på eksisterende monopoler, er en opdeling i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning essentiel. En sådan er ikke medtaget i den nye lovgivning, selvom dette punkt ellers var omdrejningspunktet i det af det Radikale Venstre stillede oplæg.
- b. En opsplittning vil:**
  - i. Skabe sikre større gennemsigtighed og konkurrence på prisen for rådgivning, og muliggøre et opgør med det de facto rådgivningsmonopol som pengeinstitutterne pt. besidder.
  - ii. Prisen for rådgivning skal være tydelig for forbrugeren, og denne skal derfor udskilles fra eksempelvis bidragssatsen på realkreditlån, så forbrugerne kan se hvad de betaler for selve rådgivningen.
  - iii. I forlængelse af dette mener vi at det skal være muligt, såfremt forbrugeren ønsker det, at fravælge den rådgivning som pengeinstitutterne tilbyder og søge rådgivning hos en uafhængig rådgiver i stedet for. Dette vil sikre priskonkurrencen på rådgivningsdelen og i øvrigt være medvirkende til en øget kvalitet i den rådgivning der gives. Vi mener derfor at prisgennemsigtighed, og en opdeling af rådgivning og produktsalg/kreditvurdering, er vejen frem hvis man ønsker at sikre forbrugernes interesser.
  - iv. En opdeling vil muliggøre den pris konkurrence som bl.a. Konkurrence og forbrugerstyrelsen gentagne gange, har konkluderet er ikke eksisterende på bl.a. Realkreditlånenes bidragssatser. Konsekvensen af dette er tydelig for alle med både boliglån og realkreditlån, hvor

voldsomt stigende priser på bidragssatser og kurs skæringer de sidste par år, har været til skade for forbrugerne. Ønsker man fra politisk side at sikre forbrugerne mod disse stigende udgifter, er gennemsigthed og øget konkurrence vejen frem.

- v. En opdeling vil kunne bidrage til øget konkurrence, idet den uafhængige rådgivers opgave er at finde og rådgive forbrugeren til at vælge det bedste og billigste produkt for denne. Eftersom den uafhængige rådgiver pr. definition er uafhængig og dermed ikke har interessekonflikter i forhold til produktvalg mv. vil det give udbyderne af finansielle produkter, et incitament til at konkurrere på pris og produktkvalitet, såfremt en større del af den rådgivning der gives varetages af uafhængige økonomiske rådgivere.
- vi. Lovforslaget i sin nuværende form, muliggør ikke fair og lige konkurrencevilkår i det forbrugeren, opfatter den rådgivning som modtages hos sælgerne af finansielle produkter som gratis. Dette gør det svært for de uafhængige rådgivere, som pr. definition ikke kan inkludere rådgivningshonoraret i det finansielle produkt at konkurrere og opnå en markedsandel, som væsentligt kan forøge konkurrencen på ikke alene rådgivningsydelsen, men også prisen på finansielle produkter.
- vii. Som det fremgår af God skik bekendtgørelsen for finansiell virksomhed: §7, Stk. 2: *En finansiell virksomhed skal yde rådgivning, hvis kunden anmoder herom, jf. dog §§ 2 og 14. Endvidere skal virksomheden afegen drift yde rådgivning, jf. dog stk. 4, hvor omstændighederne tilsiger, at der er behov herfor. Alternativt kan den finansielle virksomhed henvise kunden til anden rådgivning.*
- viii. God skik bekendtgørelsen for finansiell virksomhed, beskriver altså hvordan *"den finansielle virksomhed (kan) henvise kunden til anden rådgivning"*, og muliggør altså at den uafhængige rådgiver, som er under tilsyn fra Finanstilsynet kan overtage rådgivningsansvaret fra sælgeren af det finansielle produkt .
- ix. En sådan fraskrivelse af rådgivningsansvaret foregår i øvrigt allerede i dag, hvilket Sammenslutningen også dokumenterer i de her medsendte kommentarer.
- x. Argumenterne for at en opsplittning vil føre til en sænket forbrugerbeskyttelse og øgede omkostninger er følgende. For det første argumenteres der for at tab af stordriftsfordele i pengeinstitutternes rådgivning vil lede til øgede omkostninger for forbrugerne. Sekundært fremføres det at en opsplittning i rådgivning og kreditvurdering vil føre til dobbeltarbejde og dermed øgede udgifter for forbrugerne. I betragtning af at pengeinstitutterne for nuværende sidder på over 99% af rådgivningsmarkedet, er deres stordriftsfordele på kort sigt som vi ser det ikke truede. Endvidere, vil bankerne qua deres stordriftsfordele, jo kunne tilbyde billigere rådgivning end de uafhængige rådgivere, og dermed være godt stillet i konkurrencen med disse fremadrettet.
- xi. Det andet argument der fremføres mod en opsplittning, er det dobbeltarbejde der påstået vil opstå som konsekvens af en opsplittning. Dette oplever vi som uafhængige rådgiver som et meget begrænset

problem pt. I de sager hvor den uafhængige rådgiver bistår forbrugeren forbereder denne som det er nu forbrugers sag, så den er klar til kreditindstilling, og data kan indtastes i pengeinstitutternes kreditvurderingssystem. Penge instituttets primære opgave er dermed udelukkende at kreditvurdere, og tilbyde en pris på produktet til forbrugeren. Som det er i dag, er det i de fleste pengeinstitutter sjældent den bankrådgiver som foretager rådgivningen, som også foretager kreditvurderingen. Der foregår derfor allerede et dobbeltarbejde som ikke vil blive større i det man opsplitter rådgivning og kreditvurderingen. Skulle det alligevel være tilfældet at en opsplittning skaber merarbejde, mener vi at en meromkostning for dette, er ubetydelig i forhold til den besparelse forbrugeren vil opnå som følge af den større konkurrence, som en øget gennemsigtighed og åbning af rådgivningsmarkedet vil medføre. Selv en meget lille nedbringelse af bidragssatsen som konsekvens af øget konkurrence, vil dække udgiften til evt. merarbejde.

3. Lige muligheder for fradragsret

- a. Den rabat som forbrugere, der modtager rådgivning i pengeinstitutterne opnår som følge af rentefradraget, foreslås også tilbudt forbrugere der modtager rådgivning hos uafhængige rådgivere, for at sikre lige og fair konkurrencevilkår på rådgivningsmarkedet.

4. Forsikringsdækninger og tilsynsgebyr til Finanstilsynet

- a. Det foreslås at en kommende lovgivning, muliggør at uafhængige økonomiske rådgivere som både yder generel finansiell rådgivning, og investeringsrådgivning, kun kræves omfattet af én forsikringsordning.
- b. På samme måde foreslås det at rådgivere, maksimalt skal betale et tilsynsgebyr til finanstilsynet, og altså ikke skal betale for tilsyn i forhold til både generel økonomisk rådgivning, og investeringsrådgivning, såfremt de yder begge former for rådgivning.
- c. Kravet til dækningssummer, sættes på et niveau, der svarer til det stillede for revisorer og ejendomsmæglere, og gøres omsætningsafhængigt.

5. Uddybende argumentation, kommentarer og dokumentation

- a. For uddybende argumentation, kommentarer og dokumentation henvises til den her medsendte: *"Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgiveres kommentar til: "Rapport omkring mulighederne for at styrke uvildig rådgivning"*.

Sammenslutningen takker for muligheden for at afgive høringssvar i forhold til Lovgivning for finansielle rådgivere.

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgiveres kommentar til :

"Rapport omkring mulighederne for at styrke uvildig rådgivning"

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere udgøres af:

- Cand. Polit. Kim Valentin på vegne af Finanshuset i Fredensborg
- Søren Ejlertsen på vegne af Realråd
- Cand. Jur. Per Knudsen på vegne af Per Knudsen Consult
- Statsautoriseret ejd.mgl. Poul Stubkjær på vegne af Stubkjær og Nielsen
- Cand. Merc. IB. Ulrik Kjeldsen på vegne af Råd om Penge

Spørgsmål eller kommentarer til denne rapport kan rettes til:

- Cand. Merc. IB. Ulrik Kjeldsen, Råd om Penge:
  - E-mail: ulrik.kjeldsen@raadompenge.dk
  - Mobil: +45 26705380
- Statsautoriseret ejd.mgl. Poul Stubkjær, Stubkjær og Nielsen:
  - E-mail: poul@stubkjaer-nielsen.dk
  - Mobil: +45 50506060

Indholdsfortegnelse

1.0 Indledning og resume	3
1.1. Indledning.....	3
1.2. Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere	6
1.3. Introduktion.....	6
1.4. Resume.....	8
2.0. Certificering og forsikringskrav	9
2.1. Egnetheds-/hæderlighedskravet.....	9
2.2. Forsikringskravet.....	9
3.0. Definition og beskyttelse af uafhængigheds begrebet.....	12
4.0. Opsplitning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning.....	13
4.1. Den nuværende situation og pris for rådgivningen.....	14
4.2. Kommentarer til Rapportens konklusioner vedrørende opsplitning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning.....	15
4.2.1. Fare for fravalg af rådgivning.....	15
4.2.3. Tab af "stordriftsfordele" leder til lavere forbrugerbeskyttelse	16
4.3. Hvordan en opsplitning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning vil lede til øget konkurrence, lavere priser og forøget forbrugerbeskyttelse	16
4.3.1. Forbedring af rådgivningen	16
4.3.2. Manglende konkurrence og større kompleksitet i udbuddet af finansielle produkter sænker forbrugerbeskyttelsen, og styrker behovet for uafhængig rådgivning	17
5.0. Lige og fair konkurrence vilkår	18
6.0. Konklusion.....	18
Bilag 1. Omkostninger ved låneoptagelse.....	19
Bilag 2. Dokumentation for pengeinstitutternes overdragelse af rådgivningsansvaret til uafhængige økonomiske rådgivere i forbindelse med rådgivning omkring boligfinansiering.....	20

1.0 Indledning og resume

1.1. Indledning

Det Radikale Venstre stillede den 4. marts 2010 et forslag til folketingsbeslutning om uvildig rådgivning i finansielle sager (B144). Ifølge forslaget skulle bankernes pålægges at opdele deres gebyrer for henholdsvis långivning og rådgivning. Dette skulle gøre det muligt for forbrugerne at fravælge rådgivning i banken til fordel for andre rådgivere i finansielle sager. Forslaget havde til formål at fremme konkurrencen mellem banker og uafhængige rådgivere. I forlængelse af dette anerkendte Erhvervsudvalget behovet for at sikre forbrugerne bedre ved rådgivning vedrørende låntagning og eventuel investering i relation hertil.

Erhvervsudvalget opfordrede derfor den daværende regering til at undersøge muligheden for, at man kunne sikre forbrugeren bedre rådgivning, herunder muligheden for at skabe øget konkurrence på området for rådgivning, således at forbrugerne kan få adgang til en anden og mere uafhængig rådgivning end rådgivning i banken. I forbindelse med dette ønskede Erhvervsudvalget, at det skulle undersøges, hvordan forbrugerne kan sikres bedre adgang til at klage over rådgivningen fra andre rådgivere end banker og pengeinstitutter. Endelig ønskede Erhvervsudvalget, at det skulle undersøges, i hvilket omfang forbrugerne kan få rådgivning uden for banken uden at skulle betale to gange for den samme ydelse.

Det politiske ønske om at undersøge ovenstående har resulteret i rapporten "Rapport om muligheden for at styrke uvildige rådgivning" (herefter benævnt "Rapporten"), fra Erhvervs- og vækstministeriet. Rapporten ligger til grund for det lovgivningsforslag på området, som forventes fremlagt i starten af 2013.

Vi er som uafhængige¹ økonomiske rådgivere rigtig glade for det politiske initiativ i denne sag og anerkender, at en større grad af regulering og kontrol med den uafhængige rådgivning er til gavn ikke bare for forbrugeren men også for at sikre, at branchen kan udgøre et reelt alternativ til de eksisterende udbydere af rådgivning.

Ønsker man reelt at højne forbrugerbeskyttelsen og sikre et reelt alternativ til rådgivningen der ydes i pengeinstitutterne (Banker og realkreditinstitutter under et), kommer man dog ikke uden om at sikre en opsplittning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning og i forlængelse af dette at sikre de uafhængige rådgiver samme mulighed for at rådgive kunden. Desværre kan vi konstatere, at rapporten ikke er nået frem til samme konklusion på dette sidste springende punkt i forhold til at sikre en fair og lige konkurrence til gavn for forbrugerne.

Dette punkt er essentielt, og det eneste punkt behandlet i rapporten, der reelt vil kunne åbne op for konkurrencen på markedet for rådgivningen. De andre behandlede problemstillinger og forslag er vigtige og vil sikre, at den uafhængige rådgivning udvikler sig i tråd med forbrugernes interesser. Men eftersom den uafhængige rådgivning kun udgør en brøkdel af markedet for finansiell rådgivning, vil den reelle effekt være begrænset på kort sigt. Det, der reelt vil kunne gøre en forskel i forhold til en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen og en sikring af forretningsgrundlaget for de uafhængige rådgivere, er, hvis man gør det muligt for kunden at

---

¹ Vi vil her, benytte udtrykke uafhængig økonomisk rådgiver i stedet for uvildig økonomisk rådgiver, hvilket vi argumenterer for under Pkt. 3.0.

se, hvad de betaler for rådgivningen i pengeinstituttet, og samtidig giver dem mulighed for at søge deres rådgivning hos en uafhængig rådgiver. Opsplitter man ikke gebyrerne, er dette ikke reelt muligt, og man vil fastholde pengeinstitutternes de facto rådgivningsmonopol.

Vi ser bankerne som en essentiel og vigtig del af et velfungerende samfund, når det kommer til kreditgivning og traditionel bankdrift, men vi mener ikke, at rådgivning kun bør være en opgave for pengeinstitutterne. I en situation med voldsomt stigende kompleksitet på finansielle produkter og samtidigt stigende og/eller uigennemsigtige priser på disse produkter, er der mere end nogensinde før brug for, at forbrugerne får mulighed og adgang til reel rådgivning.

Vi vurderer at den nuværende rådgivning, der foregår i pengeinstitutterne, mere har karakteristisk af produktsalg/information end reel rådgivning. Reel rådgivningen kan kun ske gennem et samlet overblik over de for kunden tilgængelige produkter i markedet og anbefalinger af de produkter, som tjener kundens interesser bedst. Derudover skærer bankerne og realkreditselskaberne voldsomt i medarbejdertallet i disse år og forsøger så vidt muligt at "undgå" den tidskrævende kundekontakt, som bl.a. rådgivning hører ind under. Det vil derfor være et naturligt skridt at sikre en opdeling af rådgivning hhv. långivning til glæde for forbrugerne.

I forlængelse af dette kan det konstateres, at der også fra konkurrencestyrelsens og forbrugerrådets side er et erkendt behov for større gennemsigtighed og øget konkurrence i banksektoren og den finansielle industri generelt:

Kontorchef i Konkurrencestyrelsen, Martin Windelin:

*"Vi kan konstatere, at der er væsentlige problemer med konkurrencen i banksektoren. Banksektoren er et af de sorte får i erhvervslivet. Men vi kan kun gribe ind, hvis der sker noget besluttet kriminelt"*²

Ser man også på en politiske beslutning i nyere tid, som i højeste grad relaterer til spørgsmålet om en evt. opsplitning af rådgivning hhv. låntagning, nemlig "Lov om forsikringsformidling", var der et politisk erkendt behov for at sikre, at kunderne klart og tydeligt ved, hvad de betaler for den enkelte ydelse og en klar tilkendegivelse af at uafhængig rådgivning, var den bedste både at sikre forbrugerens interesser, som nedenstående citater i forbindelse med 1. behandlingen af forslaget i folketinget afspejler:

Frode Sørensen (S)

"Åbenhed og gennemsækelighed skal være naturligt for en forsikringsmægler på samme måde, som det skal være det for andre aktører i den finansielle sektor. Kunderne skal klart og tydeligt vide, hvad de betaler for den enkelte ydelse. Ingen, heller ikke forsikringsmæglerbranchen, kan være tjent med, at der skulle være den mindste mistanke om urent trav, at man ikke får præcis den vare, som en grundig analyse har vist, at der er behov for. Forsikringsmægleren er og skal være kundens mand, lidt i modsætning til assurandøren, som er ansat i selskabet, og derfor er selskabets mand, der også sælger selskabets produkter. "

---

² Martin Windelin, Kontorchef i Konkurrencestyrelsen på www.politiken.dk, d. 10/3-2009. <http://politiken.dk/tjek/penge/ECE666110/konkurrencen-fungerer-ikke-i-banksektoren/>

Poul Henrik Hedebo (SF)

At få gennemsigtighed er et godt mål, og at fjerne provisionen fra forsikringsmæglerne, så der bliver reel uvildighed, er en god ting. At der også kommer en skriftlig aftale om etableringsomkostninger, er også på plussiden. Den fare, der kunne være, opstår, når man begynder at se på, hvem, der har hvilke interesser. Der er nogle meget store spillere på markedet, som har interesse i, at alle køber deres forsikringer, og det er blevet reguleret lidt uhensigtsmæssigt ved at tilbyde nogle højere provisioner, som fik mæglerne til at tilgodese dem. Men det stopper nu. Hvis man ser på selskabernes interesser, får de i virkeligheden nu meget større interesse i at gå uden om mæglerne og prioritere deres egne folk, som i praksis kan gøre det samme som mæglerne, bortset fra at give et overblik over markedet. Men manglende overblik over markedet er ikke til gavn for forbrugerne, og det er bestemt heller ikke til gavn for konkurrencen, og konkurrence- og forbrugerinteresser følges jo ad, så vidt jeg kan se.

Jens Hald (V)

Det er vel netop derfor, at vi, hvis vi skal have såkaldt uafhængige forsikringsmæglere, i hvert fald skal starte med at sikre, at de er uafhængige og ikke får en provisionsløn fra et forsikrings-selskab. Derfor synes jeg, at det her lovforslag er et godt skridt på vejen. Om vi så skal kigge på, hvorvidt de, der repræsenterer en bankkoncern, som også har et forsikringsprodukt, er uafhængige, synes jeg er en anden problemstilling, som jeg slet ikke afviser kunne tages op. Det er en relevant diskussion

Collete Brix(DF)

Hvis pensions- og forsikringsselskaberne også tvinges til at oplyse om den betaling, forsikrings-selskabet selv modtager for administration, salg og rådgivning af pensionsordning, vil der komme fair og lige konkurrence mellem de to alternativer, som den enkelte kunde kan vælge imellem til at varetage rådgivningen og serviceringen af pensionsordningen. En sådan oplysningspligt også for forsikringsselskaberne vil give fuld gennemsigtighed på markedet og dermed effektiv konkurrence.

Bendt Bendtsen (K)

Jeg vil sige, at lovforslaget tager hånd om en hel særlig problemstilling på området, nemlig at forsikringsmægleren er kundens mand, og at der derfor ikke må være tvivl om uvildigheden. Jeg er klar til at nedsætte et udvalg, der skal se på forsikringsbranchen som helhed, men jeg mener, at der her er en helt klar fokusering på, at der ikke må kunne sættes spørgsmålstejn ved, at forsikringsmægleren skal være kundens mand. Hvis man som forsikringsmægler leverer en vare, hvem skal betale?

En synliggørelse, og i forlængelse af dette en opsplitning af prisen på rådgivning hhv. låntagning, har altså været politisk ønskeligt, når det kom til rådgivere omkring forsikringskøb. For så vidt er det vores vurdering, at man i Erhvervsudvalgets beretning af d. 2. juni 2010, har udtrykt ønske om, at man undersøger, om lignende tiltag kan tages på markedet for økonomisk rådgivning. Vi finder det derfor tankevækkende, at man i "Rapport om muligheden for at styrke den uvildige rådgivning" er nået til den modsatrettede konklusion i forhold til dette essentielle punkt baseret på et, så vidt vi kan vurdere, tyndt og uoplyst grundlag. Vi håber derfor, at man fra politisk side vil forfølge et krav om en øget forbrugerbeskyttelse i relation til dette.

Dette partsindlæg skal ses som et forsøg på at nuancere de argumenter, der har været fremført i "Rapport om muligheden for at styrke den uvildige rådgivning", samt udvide det grundlag som man bygger en fremtidig lov på, med den viden og de erfaringer vi, som uafhængige økonomiske rådgivere, har.

Rapporten fremfører, at der har været afholdt møder med "*Relevante organisationer, som har forskellig tilknytning til rådgivning om finansielle ydelser. Formålet med disse møder har været at høre organisationernes synspunkter. Disse synspunkter er ikke gengivet i rapporten*"³. Det er muligt, at synspunkterne fremført af pengeinstitutternes brancheorganisationer (Finansrådet og Realkreditrådet) ikke er direkte fremført i Rapporten, men det er ikke desto mindre deres input, som er medtaget som bilag, og som flere af Rapportens hovedkonklusioner ensidigt baserer sig på. Helt objektivt kan man undre sig over, at man i spørgsmålet om, hvordan man styrker den uafhængige rådgivning, har lænet sig op af input fra de brancheorganisationer, hvis medlemmer vil møde en øget konkurrence, såfremt den uafhængige økonomiske rådgivning styrkes.

Vi har som uafhængige økonomiske rådgivere været repræsenteret i den bagvedliggende arbejdsgruppe. Desværre har vi kunnet konstatere, at man ikke har lyttet til vores input omkring, hvordan man styrker branchen samt udeladt væsentlige argumenter, der kunne lede til modsatrettede konklusioner i forhold til Rapportens. Ønsker man at højne forbrugerbeskyttelsen og reelt styrke den uafhængige rådgivning som branche, mener vi derfor, at man skal revurdere det grundlag, som man baserer en fremtidig lovgivning på. Dette indlæg er derfor et forsøg på at liste de argumenter, som vi mener, vil kunne bidrage til at bedre beslutningsgrundlag og bidrage med konkrete forslag til, hvordan en fremtidig lovgivning kan fremme forbrugerbeskyttelsen.

1.2. Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere

Denne rapport er i overensstemmelse med følgende uafhængige rådgiveres holdninger, som samtidigt udgør sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere:

- Cand. Polit Kim Valentin på vegne af Finanshuset i Fredensborg
- Søren Ejlertsen på vegne af Realråd
- Cand. Jur. Per Knudsen på vegne af Per Knudsen Consult
- Statsautoriseret ejd. mgl. Poul Stubkjær på vegne af Stubkjær og Nielsen
- Cand. Merc. IB. Ulrik Kjeldsen på vegne af Råd om Penge

Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere er ikke et formaliseret samarbejde, ligesom der ikke findes en brancheorganisation for disse endnu. Desuagtet har man i sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere ønsket at give en samlet kommentar til Rapportens konklusioner.

1.3. Introduktion

Overordnet set ser vi en ny lovgivning som en chance for at styrke den uafhængige rådgivning igennem certificeringskrav og lovgivning på området. Her er vi helt på linje med konklusionerne i "Rapport omkring mulighederne for at styrke den uvildige rådgivning".

---

³ Erhvervs- og vækstministeriet: "Rapport om mulighederne for at styrke uvildig rådgivning", august 2012

I forlængelse af dette mener vi, at en naturlig konsekvens af øgede krav vil være, at man fra politisk side åbner op for konkurrence på rådgivningen ved at adskille gebyrer for rådgivning hhv. låntagning. En synliggørelse af prisen på rådgivning i pengeinstituttet, samt en åbning for at forbrugeren kan modtage rådgivning hos en uafhængig rådgiver, vil højne forbrugerbeskyttelsen betydeligt.

På dette sidste punkt er vi derfor uenige i den fremlagte rapportes konklusion, som konkluderer det stik modsatte på et, så vidt vi kan vurdere, uoplyst grundlag. Rapportens konklusion er, efter vores vurdering, fremkommet ved, at man i væsentlig grad har lænet sig op af pengeinstitutternes input i spørgsmålet, om hvordan man skal styrke den uafhængige rådgivning og i praksis bryde pengeinstitutternes rådgivningsmonopol.

Åbner man ikke op for øget konkurrence på området, mener vi, at man forpasser en stor mulighed for at styrke forbrugernes stilling. Såfremt man ikke muliggør en sådan konkurrence, vil der sandsynligvis ikke ske en styrkelse men nok nærmere en begrænsning i udviklingen af denne branche. Dette i sig selv vil sænke forbrugerbeskyttelsen. Derudover vil en evt. forsat manglende gennemsigtighed i forhold til pris for rådgivning samt den begrænsede konkurrence på rådgivning og bidragssatser ikke styrke konkurrencen til skade for forbrugerne.

På baggrund af en historisk finansiel krise og et stigende politisk erkendelse af behovet for øget åbenhed omkring fx omkostningerne på pensionsopsparinger, vil et krav om øget gennemsigtighed og øgede konkurrencemuligheder på rådgivningsmarkedet for boligfinansiering og andre finansielle produkter, være et naturligt skridt i ønsket om at øge forbrugerbeskyttelsen også på dette marked.

En åbning for, at de uafhængige rådgivere, under opsyn fra fx finanstillstyret, kan tilbyde rådgivning omkring eksempelvis boligfinansiering, vil ikke revolutionere rådgivningsmarkedet fra dag et men langsomt kunne trække markedet i retning af større gennemsigtighed, større priskonkurrence, og et øget service/kvalitetsniveau hos udbyderne af rådgivningen. Alle faktorer som vil være til gavn for forbrugerne.

Vi finder det afgørende for lovforslagets succes, at man ikke får "barnet vinklet ind i navlestrengen" og passivt forholder sig den traditionelle finansielle branches aktive "fødselshjælp", som kan bestå i ønsker om, at adgangsbarriererne for konkurrerende rådgivere bliver højere end, hvad der gælder for deres egne ansatte, eller at de uafhængige rådgivere pålægges urimeligt høje omkostninger (eks. forsikringskrav uden sammenhæng til forretningsstørrelse), som vil hindre at rådgivere kan etablere sig.

De finansielle virksomheder udvikler et stadigt stigende udbud af egne finansielle produkter og ofte med tiltagende kompleksitet, som gør at forbrugerne, i endnu højere grad end tidligere, er afhængige af finansiel rådgivning.

Vi støtter derfor forslaget intentioner om at sikre forbrugerne adgang til mere uafhængig finansiel rådgivning og er enige i, at regulering fra myndighederne i form af en tilladelsesordning har betydning for tilliden hos forbrugerne og udviklingen af en bæredygtig finansiel rådgivningsbranche.

Vi vil i de følgende i fire hovedpunkter give vores kommentarer til rapporten samt forsøge at komme med input i forhold til den fremtidig lovgivnings formulering, som vi ikke mener, er medtaget i rapporten.

1.4. Resume

Sammenfattende er vores holdning til området og en kommende lovgivningen som følger:

1. Certificering og forsikringskrav

- a. Certificering:
  - i. Her er vi helt på linje med Rapportens konklusioner og bakker op om et forslag, der sidestiller de krav, der stilles til uafhængige rådgivere med krav, der stilles til bankrådgivere der rådgiver på samme område.
- b. Forsikring:
  - i. Vi bakker op om et forsikringskrav og ønsker, at man henter inspiration og forbedrer på den model og de dækningskrav, som i dag stilles til revisorer og ejendomsmæglere.

2. Definition og beskyttelse af uafhængigheds begrebet

- a. Klar definition
  - i. Vi ønsker en meget klart definition af uafhængighedsbegrebet og opfordrer til, at man henter inspiration i den nyligt formulerede engelske lovgivning på området.
- b. Udvidelse af begrebet i forhold til Rapporten:
  - i. Udover de i Rapporten medtagne forslag, og i øvrigt også den engelske lovgivnings begrebsdefinition af uafhængig, bør der i definitionen og beskyttelsen af uafhængighedsbegrebet tilføjes, at uafhængige rådgivere ikke kan have sammenfaldende ejerskabsforhold med udbydere af finansielle produkter. Sikres det ikke kan man risikere, at udbyderne af finansielle produkter starter "selvstændige" rådgivere/rådgivningscentre, og som sådan lever op til kravene for uafhængighed, men gennem sammenfaldende ejerskabsforhold vil der alligevel være interessekonflikter, som vil skabe begrebsforvirring for forbrugeren og i sidste ende sænke forbrugerbeskyttelsen.

3. Opsplitning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning

- a. På dette punkt er vi uenige i rapportens konklusioner og mener i forlængelse heraf, at rapporten har udeladt en række vægtige argumenter for en modsatrettet konklusion.
- b. Det er vores holdning, at en opsplitning i høj grad vil styrke forbrugerbeskyttelsen og forbedre forbrugers situation væsentligt.
- c. Vi mener konkret, at en opsplitning og mulighed for at vælge en uafhængig rådgiver vil medføre følgende:
  - i. Synliggørelse af prisen på rådgivningen til glæde for forbrugeren
  - ii. Faldende priser på rådgivningen i sig selv som en konsekvens af den større synliggørelse af priserne på denne.
  - iii. Faldende priser på realkreditlånene som en konsekvens af en reel pris-konkurrence udbyderne imellem.

- iv. Bedre rådgivning og derigennem forbrugerbeskyttelse qua det forhold, at kvaliteten på rådgivningen i sig selv bliver et konkurrence parameter.
- v. Bedre rådgivning og derigennem forbrugerbeskyttelse qua det forhold, at den uafhængige rådgiver ikke har interessekonflikter i rådgivning af forbrugeren.

4. Lige og fair konkurrence vilkår

- a. Såfremt de uafhængige rådgiver skal leve op til samme krav som bankerne, når det kommer til rådgivning, ser vi det som rimeligt og i forbrugernes interesse, at de uafhængige rådgivere sidestilles, når det kommer til de vilkår, som de skal konkurrere med pengeinstitutterne på.
- b. Vi mener, at det er konkurrenceforvridende, når forbrugeren igennem benyttelse af rentefradragsmuligheden reelt opnår en skattebetalt rabat på rådgivning modtaget i pengeinstituttet, igennem det fradrag af renten og bidragssatsen som kunden kan benytte sig af. Modtager forbrugeren rådgivning hos en uafhængig rådgiver, er der ikke samme fradragsmulighed, hvilket i praksis forvrider konkurrencen til fordel for pengeinstitutterne.
- c. Ønsker man at styrke den uafhængige rådgivning, foreslår vi derfor at de uafhængige rådgivere sidestilles og på samme måde kan tilbyde forbrugerne fradrag svarende til rentefradraget for deres rådgivningshonorar.

I det følgende vil vi uddybe og argumentere for ovenstående i detaljer

2.0. Certificering og forsikringskrav

Rapporten opstiller følgende tre krav for at kunne opnå tilladelse:

- Egnetheds-/hæderlighedskrav
- Forsikringskrav
- Kompetencekrav

Vi er i det store hele enige i Rapportens konklusioner på dette område, om end vi, baseret på vores erfaring på området, har et par konkrete forslag, som vi mener bør medtages i en fremtidig lovgivning

2.1. Egnetheds-/hæderlighedskravet

Egnetheds-/hæderlighedskravet bør følge tilsvarende krav, som eksempelvis gælder for at opnå tilladelse som investeringsrådgiver.

2.2. Forsikringskravet

Vi bakker op om ideen omkring krav af forsikring for uafhængige økonomiske rådgiver. Det er dog vigtigt at få formuleret forsikringskravet på en måde, der både beskytter forbrugeren med en passende dækningssum, og samtidig gør det muligt for den uafhængige økonomiske rådgiver at drive en profitabel forretning. Dette vurderer vi gøres bedst ved at gøre kravet til dækningssummen afhængigt af to faktorer; nemlig omsætning og antal medarbejdere, hvilket vi vil begrunde i det følgende.

Hvis man pålægger de uafhængige for hårde forsikringskrav og ikke differentierer i forhold til fx omsætning og antal rådgivere, vil man hæmme væksten for branchen betragteligt qua meget høje forsikringsomkostninger. Dette har man bl.a. set i branchen for uafhængige investere-

ringsrådgivere, hvor forsikringsomkostningerne og prisen for den lovpligtige overvågning fra Finanstilsynet er på et niveau, der gør det svært for mindre virksomheder at drive profitabel virksomhed. Der differentieres i bekendtgørelsen for investeringsrådgivere ikke på omsætning og antal rådgivere. Dette, i samspil med det meget begrænsede antal udbydere af denne type forsikringer i Danmark⁴, sætter et naturligt højt bundniveau for prisen, hvilket især rammer de mindre virksomheder i branchen.

Ønsker man at styrke den uafhængige rådgivning, er det derfor vigtigt at muliggøre en differentiering på dækningssummen baseret på antal rådgivere og samlet omsætning for virksomheden.

Når det er vigtigt at have både antal rådgivere og omsætning med som variable i udregningen af den krævede dækningssum (og deraf afledte præmiesum), er det for at modvirke det problem, som man bl.a. oplever i udstedelsen af professionelle rådgivningsansvarsforsikringer for ejendomsmæglere, hvor dækningssummen er baseret på omsætningen alene. Dette har i praksis medført, at nogle ejendomsmæglere har én medarbejder med en rådgivningsansvarsforsikring, som så er underskriver på vegne af de andre rådgivende medarbejdere i virksomheden. Én medarbejder ender dermed i praksis med at omsætte for et urealistisk beløb, da han "dækker" kollegaernes rådgivningsansvar. Dette gøres for at holde præmieomkostningerne nede men sænker forbrugerbeskyttelsen, da ejendomsmæglerne, og dermed i praksis forbrugeren, ikke er dækket, hvis der fx opstår et stort antal sager som en naturlig konsekvens af den store omsætning i virksomheden.

For sammenlignelige brancher er den krævede dækningssum, opgørelsesmetode samt vurderede gns. priser som følger:

- Statsautoriserede ejendomsmæglere:
  - Minimumskrav til dækningssum pr. år: 2,0 mio. kroner pr. dækket medarbejder⁵
  - Estimeret pris pr. medarbejder, ved 1-10 medarbejdere: 10.000 kroner/året⁶
- Statsautoriserede og registrerede revisorer:
  - Minimumskrav til dækningssum pr. år: 2,0 mio. kroner pr. dækket medarbejder⁷
  - Estimeret pris pr. medarbejder, ved 1-10 medarbejdere: 10.000 kroner/året⁸
- Investeringsrådgivere godkendt af Finanstilsynet:
  - Minimumskrav til dækningssum pr. år.: 12 mio. kroner
  - Prisen er uafhængig af antal rådgivere, men er pt. ca. 30.000 kroner om året pr police

Den meget høje præmie for den professionelle rådgivningsansvarsforsikring for investeringsrådgivere er primært afledt af det meget høje krav til dækningssum. Dækningssums kravet er

---

⁴ Denne type forsikrings udbydere i Danmark så vidt vides kun af to udbydere (Chubb Insurance Company og CNA forsikring)

⁵ <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=27494>, §8, stk. 2b

⁶ Den estimerede pris er vurderet på baggrund af samtale med forsikringsselskaberne, der dog ikke ønsker at dokumentere dette skriftligt af konkurrencehensyn

⁷ <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=120469>, §8, stk. 3

⁸ Den estimerede pris er vurderet på baggrund af samtale med forsikringsselskaberne, der dog ikke ønsker at dokumentere dette skriftligt af konkurrencehensyn

ca. fem gange så højt som det, der stilles til statsautoriserede ejendomsmæglere og statsautoriserede samt registrerede revisorer. Hvis man stiller samme høje krav til dækningssummen for uafhængige økonomiske rådgivere, vil man lægge en betragtelig dæmper på muligheden for små uafhængige rådgivningsvirksomheders mulighed for at etablere sig, som det også er tilfældet for investeringsrådgiverne pt.

Vores forslag er derfor som følger:

- Dækningssumskravet for uafhængige økonomiske rådgivere lægges på linje med eller under dækningssumskravet til ejendomsmæglere og revisorer. Dette vil i praksis betyde et dækningssumskrav pr. år på maksimalt 2,0 mio. kroner pr. medarbejder
- Derudover vurderer vi det som hensigtsmæssigt, at man i lovgivningen giver forsikringsselskaberne mulighed for at udbyde forsikringer, som er differentieret i forhold til både medarbejder antal og omsætning.

Ovenstående forslag vil sikre, at man undgår det tidligere beskrevne problem med, at man kun har én person i virksomheden, som er dækket, selvom der i praksis ydes rådgivning af et større antal rådgivere. Forslaget vil i praksis sikre forbrugerbeskyttelsen, idet dækningssummen er afstemt med det estimerede behov og samtidigt kunne medvirke til styrkelsen af den uafhængige rådgiver, idet præmieomkostningerne ikke gør det uprofitabelt at starte/drive virksomhed.

I forlængelse af dette argument er det vores håb, at man ikke vil pålægge de uafhængige økonomiske rådgivere et årligt overvågningsgebyr, som der pt. betales af de af Finanstilsynet godkendte investeringsrådgivningsvirksomheder. Igen vil en sådan omkostningspålægning, hæmme væksten for den uafhængige rådgivning, i en situation hvor man ønsker det modsatte. Såfremt man alligevel mener at dette er aktuelt, foreslås det også at differentiere et sådant gebyr i forhold til antal medarbejdere og omsætning.

2.3. Kompetencekravet

Vi støtter at rådgiveren skal kunne leve op til et minimumskompetencekrav men det er afgørende at der bliver tale om et *kompetencekrav* og ikke et *uddannelseskrav*.

Kompetenceopfyldelsen kan være, men er ikke nødvendigvis, en bestemt uddannelse og bør således også kunne ske gennem relevant merit og/eller realkompetencevurderinger.

Eksempelvis bør det være muligt for en uddannet revisor eller anden økonomisk uddannet, at kunne vælge karriere som finansiel rådgiver. Det bør også være muligt for en ejendomsmægler at kunne nedsætte sig som eksempelvis boligøkonomisk rådgiver, eller en bankuddannet at starte som bankmægler.

Netop fordi branchen i sin natur, som alternativ til den traditionelle bankverden, vil kunne vokse ud fra en bred gruppe af rådgivere med relevante uddannelser og erhvervs erfaringer, og netop dette vil kunne bidrage til en nyttig udvikling af helhedsorienterede rådgivere samt specialister indenfor tilladelsens område, vil det være i modstrid med forslagens intention om mere uvildig rådgivning, hvis der stilles krav om en specifik uddannelse.

Der vil heller ikke på nuværende tidspunkt være en branche der er stor eller organiseret nok til selv, at kunne udvikle og afvikle en eller flere brancheuddannelser. Det er kutyme at bran-

cher selv udvikler, gennemfører og kvalitetssikre uddannelser som eksempelvis forsikringsbranchens Forsikringsakademi, bankernes egne interne uddannelser samt Finansøkonom studiet som er udviklet til og med bankerne samt ejendomsmæglerbranchen.

Man kan overveje at opstille mål for løbende efteruddannelse, for at kunne opretholde en tilfældelse. Denne opgave er typisk også noget der varetages af brancherne selv i forhold til egne kvalitetsstandarder. Eksempelvis stiller Advokatsamfundet krav om efteruddannelse af advokater, ligeledes gør Dansk Ejendomsmæglerforening og Ejendomsforeningen Danmark overfor sine medlemmer der udøver erhverv som ejendomsadministratorer.

Uanset hvilke kompetencekrav der stilles, må det være en forudsætning at hvis der nedsættes udvalg el.lign. som får indflydelse på udformningen af kompetencekravene, vil det ske med deltagelse af brancherepræsentanter for de finansielle rådgivere.

3.0. Definition og beskyttelse af uafhængigheds begrebet

Normalt kan det ikke betale sig at gå over åen efter vand. Men i dette tilfælde vil det være oplagt at gå over den engelske kanal efter inspiration og tage ved lære af den årelange proces som har været gennemført i Storbritannien, i et politisk resolut opgør med bankernes polarisering af formidling og rådgivning om finansielle produkter⁹.

En af de vigtigste pointer i Storbritannien har været, at få tydeliggjort overfor forbrugerne, hvornår de modtager "independent" (uafhængig) rådgivning eller "restricted" (begrænset/indskrænket) rådgivning. Fra den 31.12.2012 skal alle firmaer der yder rådgivning om investeringsprodukter til private investorer tydeligt kommunikere før rådgivningen påbegyndes, om rådgivningen er *uafhængig* eller *begrænset* og dermed hvilken partsinteresse de repræsenterer.

Forslaget der resulterede i "Rapport om mulighederne for at styrke uvildig rådgivning" tog netop udgangspunkt i behovet for mere uafhængighed i den finansielle rådgivning, og derfor opfordrer vi til, at begrebet behandles som et helt centralt punkt i den kommende lovgivning. Vi er enige i nærværende rapportens konklusion om, at det ikke skal være et krav at den finansielle rådgiver er uafhængig. Men hvis rådgiveren ønsker at betegne sig selv som uafhængig, så må det kun ske efter nogle klare retningslinjer.

I Storbritannien defineres uafhængighed som rådgivning der er:

- baseret på en omfattende/vidtrækkende (comprehensive) og rimelig/afvejet (fair) analyse af det relevante marked; og
- er uafhængig (unbiased) og ikke begrænset (af produktudbydere el. lign.)

Vi er endvidere enige i Rapportens forslag om:

- at den uafhængige finansielle rådgiver ikke modtager provision eller på anden måde modtager økonomiske ydelser fra finansielle virksomheder, ligesom der i dag gælder et provisionsforbud for forsikringsmæglere

---

⁹ http://www.fsa.gov.uk/library/policy/final_guides/2012/fg1215

For at undgå omgåelse af provisionsforbuddet, bør det klart defineres at der ikke må eksisterer bestemmende indflydelse eller samejerskab mellem en finansiel virksomhed og en rådgiver der benævner sig som "uafhængig". Eksempelvis kan man forstille sig, at finansielle virksomheder vil oprette/investere i salgsselskaber el. lign. der vil lukrere på uafhængighedsbegrebet og via andel i overskud, særlige rabatter etc., vil kunne camouflere provisioner.

Vi foreslår at begrebet "uafhængig finansiel/økonomisk rådgiver" beskyttes og at ingen andre virksomheder end virksomheder der er godkendte som uafhængige finansielle rådgivere, må anvende udtrykket eller give forbrugerne indtryk af at de yder uafhængige råd, gennem anvendelse af udtryk eller beskrivelser der kan forveksles hermed.

Begreberne "uvildig" og "uafhængig" bruges i flæng. Vi vil foreslå at man fremover entydigt anvender begrebet "uafhængig".

Jf. nudansk ordbog beskrives uafhængig som: *ikke bundet eller begrænset i sin handlen, ikke påvirket af andres mening eller økonomiske og politiske interesser*. Dansk Sprognævn har bekræftet at "uafhængig" er det mest dækkende ord for den rolle som økonomiske rådgivere, der står udenfor bankerne eller anden indflydelse, indtager overfor sine kunder.

Dansk lovgivning skal også kunne kommunikeres indenfor EU og internationalt. I England, Europa og USA bruges udtrykket "independent financial advisor" om en rådgiver der ikke er bundet til bestemte banker/produkter. Den korrekte oversættelse af "independent" er uafhængig.

4.0. Opsplitning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning

Som udgangspunkt er vi uenige i "Rapporten om muligheden for at styrke uvildig rådgivning" konklusioner på dette punkt. Rapporten konkluderer på baggrund af input fra Bankernes og realkreditinstitutternes interesseorganisationer, at en opsplitning af gebyrer vil kunne medføre en sænkelse af forbrugerbeskyttelsen. Vi er uenige i dette, og mener at forudsætningerne som konklusionerne er bygget på, og leveret af de ovenfor nævnte interesseorganisationer er misvisende. Derudover er en række argumenter for en opsplitning udeladt.

Udover en direkte styrkelse af forbrugerbeskyttelsen, som en konsekvens af en opsplitning, mener vi at en sådan opsplitning vil styrke de uafhængige rådgiveres mulighed for at bryde pengeinstitutternes de facto rådgivningsmonopol på dette område.

Sammenfattende mener vi at en opsplitning af gebyrerne vil skabe større gennemsigtighed og bedre samt billigere rådgivning for forbrugerne. Såfremt man ønsker at højne forbrugerbeskyttelsen er en opdeling af rådgivning og låntagning altså et naturligt skridt at tage. Vi vil i det følgende opridse den nuværende situation som møder forbrugeren i rådgivningen omkring realkreditlån. Derefter vil vi kommentere på og give vores vinkel på de i Rapporten medtagne argumenter for ikke at opsplitte gebyrerne. Sidst men ikke mindst mener vi at en række vægtige argumenter der underbygger behovet for en synliggørelse og opsplitning af disse gebyrer er udeladt. Vi vil undervejs opridse disse argumenter og sandsynliggøre hvorfor hensyntagen til disse vil højne forbrugersikkerheden markant.

4.1. Den nuværende situation og pris for rådgivningen

Prisen på rådgivningsdelen opgives som udgangspunkt ikke af bankerne eller realkreditinstitutterne, men indregnes som en del af det gebyr (bidragssatsen) som forbrugeren betaler over lånets samlede løbetid. Som det er i dag er det altså ikke muligt for forbrugeren at få oplyst hvad han betaler for denne rådgivning, i pengeinstitutterne. Det kan dog oplyses at bidragssatserne på realkreditlån for forbrugerne, i øjeblikket er på mellem 0,5% og 1,95% og de sidste par år har været voldsomt stigende, til skade for forbrugerne.

Det fremgår ikke af "Rapport om mulighederne for at styrke uvildig rådgivning" eller bilagene til denne rapport hvor stor en del af bidragssatsen der ifølge pengeinstitutterne går til betaling af selve rådgivningen. Det har dog fremgået af konkurrencestyrelsens gennemgang af sammenlægningen af Nykredit og Totalkredit, at bankerne modtager en portefølje provision af den til enhver tid restgæld af lånet på 0,15%¹⁰. Eftersom rådgivningskravene i mellemtiden er forøget med MIFID reglerne ("God skik") og penge institutternes ressourceforbrug til rådgivning dermed er steget, er det ikke urimeligt at anslå, at den nuværende sats er vokset til skønsmæssigt 0,20% eller mere. Dette underbygges også af de generelt stigende bidragssatser. Det er desværre ikke muligt at kontrollere dette eller få det verificeret, i det bankerne/realkredit institutterne ikke ønsker at opgive dette.

Udover sagsbehandlingsgebyrer mv. modtager bankerne altså som formidlere af realkreditlånet altså ca. 60.000 kroner, for at have formidlet et 2,0 mio kroners lån såfremt lånet løber over 30 år og den del af bidragssatsen de modtager forudsættes at være 0,20%. Den samlede bidragssats betaling på samme lån, med en samlet bidragssats på 0,6% beløber sig til ca. 200.000 kroner over lånets samlede løbetid. Dertil kommer sagsbehandlingsgebyrer på mellem 8.500 – 16.500 kroner¹¹ ved låneoprettelsen, samt omkostninger i forbindelse med evt. senere omlægninger, indløsninger mv.

Prisen for uafhængig rådgivning ligger på mellem 700-2.000 kroner/timen. Et rådgivningsforløb omkring boligkøb, kan erfaringsmæssigt gennemføres på 6 timer. En større gennemsigtighed og anskueliggørelse af hvad forbrugeren betaler for rådgivningen i pengeinstituttet vil tjene forbrugernes interesse og gøre det muligt at sammenligne priser på tværs af rådgivere, hvorvidt de er uafhængige eller ej.

Som det er i dag er der ingen konkurrence på rådgivningselementet, men udelukkende på kreditvilligheden og produktudvalget hos det enkelte pengeinstitut. Ydermere er konkurrencen på lånets samlede pris (bidragssatsen og gebyrer mv.) yderst begrænset da de enkelte pengeinstitutterne udelukkende henviser til egne produkter, og forbrugeren ikke modtager konkurrerende tilbud, fra andre pengeinstitutter, jo mindre de selv opsøger dette, eller benytter en uafhængig rådgivning.

Problemet med manglende priskonkurrence beskrives I Konkurrencestyrelsens gennemgang

---

¹⁰ Konkurrencestyrelsen, "Fusionen mellem Nykredit og Totalkredit", s. 106. Oktober 2003. <http://www.statensnet.dk/pligtarkiv/fremvis.pl?vaerkid=23086&repid=0&filid=145&iarkiv=1>

¹¹ Se bilag 1

af konkurrencesituationen i forbindelse med sammenlægningen af Totalkredit og Nykredit¹²:

“Prisen er den vigtigste parameter på et konkurrenceudsat marked. Prisens rolle som afgørende konkurrencefaktor er dog væsentligt begrænset på realkreditmarkedet”.

Gennemgangen forsætter:

“Størrelsen af bidraget er den reelle pris for et realkreditlån. Som anført er bidraget kun en mindre post i låntagernes budget og fremstår ved terminsbetalingen derfor nærmest som ubetydeligt for forbrugeren sammenholdt med størrelsen af de renter og afdrag, som samtidig skal betales. Bidragssatserne er dog knyttet til en ydelse med en ganske lang løbetid - typisk op til 30 år - hvorfor den samlede størrelse af bidraget alligevel bliver anseelig. I praksis anvendes størrelsen af bidragssatser dog ikke som konkurrenceparameter mellem realkreditinstitutterne indbyrdes.

Reelt set er der altså reelt set hverken priskonkurrence på rådgivningen eller den overordnede bidragssats pengeinstitutterne imellem. Hvordan en opretholdelse af denne manglende priskonkurrence vil gavne forbrugerne, er svært at gennemskue.

Ydermere er kompleksiteten for forbrugeren steget voldsomt som en konsekvens af de mange nye produkter som pengeinstitutterne har udviklet siden de variabelt forrentede lån blev indført i midten af halvfemserne. Derudover mødes forbrugeren af forskellige vilkår og prisstrukturer, i forskellige realkreditselskaber.

Det er dermed i praksis blevet uoverskueligt for menigmand at sammenligne vilkår og lånetilbud fra pengeinstitutterne.

Helt overordnet ser vi altså et væsentligt behov for en øget konkurrence på markedet for realkreditlån og mere konkret den rådgivning kunden modtager i forbindelse med låneoptagelsen.

4.2. Kommentarer til Rapportens konklusioner vedrørende opsplittning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning

4.2.1. Fare for fravalg af rådgivning

Når det kommer til forbrugers mulighed for at fravælge sig rådgivning i pengeinstituttet, er det allerede i dag sådan at forbrugeren kan fravælge rådgivningen fra pengeinstituttet og få denne hos en uafhængig rådgiver (Se bilag 2). Dette vil derfor uden problemer kunne implementeres i en fremtidig lovgivning, og kræver i dag ikke andet fra pengeinstitutterne end en underskrift fra forbrugerne på at der modtaget anden rådgivning. Om kontrollen af hvorvidt forbrugeren har modtaget anden rådgivning end pengeinstituttets skal skærpes i forhold til nuværende praksis, vil vi lade stå åbent.

Rapporten konkluderer at der vil være en fare for at forbrugeren fravælger rådgivning i pengeinstituttet såfremt dette bliver muligt. Rapporten og den nuværende mulige praksis giver selv svaret på det potentielle problem. Idet det anføres at man kan indføre en pligt for penge og realkreditinstitutterne til at kontrollere om kunden har modtaget rådgivning hos en uaf-

---

¹² Konkurrencestyrelsen, "Fusionen mellem Nykredit og Totalkredit", s. 116. Oktober 2003. http://www.statensnet.dk/pligtarkiv/fremvis.pl?vaerkid=23086&repid=0&filid=55&iarkiv=1#P2735_228545

hængig rådgiver. Det må her forudsættes at den uafhængige rådgiver er godkendt i forhold til det kommende lovforslag, og dermed som minimum skal leve op til de krav som stilles i den nye lovgivning. Rapporten konklusion omkring at en opsplitning kan lede til en sænkelse af forbrugerbeskyttelsen, mener vi derfor ikke er velunderbygget.

Derimod er det vores klare overbevisning, at sikrer man i den nye lovgivning det faglige niveau for de uafhængige økonomiske rådgivere og et krav om rådgivningsansvarsforsikringer, vil forbrugernes mulighed for at vælge den uafhængige rådgivning, styrke forbrugerbeskyttelsen. Det vil være en konsekvens af at rådgiveren nu kun repræsenterer forbrugerens interesser, og man dermed undgår de interessekonflikter der ligger implicit i den rådgivning pengeinstitutterne pt. udbyder.

Rapportens andet argument mod en opsplitning, er det dobbeltarbejde der jf. Rapporten vil opstå som konsekvens af en opsplitning. Dette oplever vi som uafhængige rådgiver som et meget begrænset problem pt. I de sager hvor den uafhængige rådgiver bistår forbrugeren forbereder denne som det er nu forbrugerens sag, så den er klar til kreditindstilling, og data kan indtastes i pengeinstitutternes kreditvurderingssystem. Penge instituttets primære opgave er dermed udelukkende at kreditvurdere, og tilbyde en pris på produktet til forbrugeren.

Som det er i dag, er det i de fleste pengeinstitutter sjældent den bankrådgiver som foretager rådgivningen, som også foretager kreditvurderingen. Der foregår derfor allerede et dobbeltarbejde som ikke vil blive større i det man opsplitter rådgivning og kreditvurderingen. Skulle det alligevel være tilfældet at en opsplitning skaber merarbejde, mener vi at meromkostning for dette, er ubetydelig i forhold til den besparelse forbrugeren vil opnå som følge af den større konkurrence, som en øget gennemsigtighed og åbning af rådgivningsmarkedet vil medføre. Selv en meget lille nedbringelse af bidragsatsen som konsekvens af øget konkurrence, vil dække udgiften til evt. merarbejde.

4.2.3. Tab af "stordriftsfordele" leder til lavere forbrugerbeskyttelse

Det sidste argument som Rapporten fremfører, er det i forbifarten nævnte "Stordriftsfordele" som eftersigende skulle gå tabt, såfremt man opsplitter gebyret for henholdsvis rådgivning og låntagning. Det specificeres ikke nærmere hvordan manglen på "Stordriftsfordele" sænker forbrugerbeskyttelsen. I mangel af forklaring vælger vi at tolke argumentet på den måde, at et evt. tab af stordriftsfordele i pengeinstitutternes rådgivning vil lede til højere priser på rådgivningen af forbrugerne. Vi mener at evt. "stordriftsfordele" pengeinstitutterne måtte have i rådgivningen af forbrugerne, kun kan være til deres egen fordel. Idet det jo vil gøre pengeinstitutterne i stand til at tilbyde forbrugerne lavere priser og stille dem bedre i konkurrencen med de uafhængige rådgivere, mener vi ikke at dette kan bruges som et argument i forhold til en sænket forbrugerbeskyttelse.

4.3. Hvordan en opsplitning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning vil lede til øget konkurrence, lavere priser og forøget forbrugerbeskyttelse

Følgende er vores vurdering af, hvorfor vi mener en opdeling af gebyrer for rådgivning hhv. låntagning vil lede til en styrkelse og ikke en sænkning af forbrugerbeskyttelsen. Dette er i strid med Rapportens konklusioner.

4.3.1. Forbedring af rådgivningen

Det er vores påstand at såfremt man igennem en ny lovgivning og certificeringskrav sikrer den faglige kvalitet i den uafhængige rådgivning, vil rådgivning fra disse sandsynligvis være bedre end den rådgivning der ydes i pengeinstitutterne pt. Denne højere kvalitet vil være af-

født af to ting. Først og fremmest, vil uafhængigheden sikre at den uafhængige rådgiver eller dennes virksomhed ikke på nogen måde påvirkes af interessekonflikter imellem sin egen og kundens interesser. Sekundært vil selve rådgivningen være den uafhængige rådgivers eksistensberettigelse, og leveres der ikke en ydelse til forbrugeren som denne finder tilfredsstillende, vil den uafhængige rådgiver, med tiden blive udkonkurreret af dygtigere konkurrenter. Som det er i dag, er kvaliteten af den rådgivning der modtages af forbrugeren ikke i særlig høj grad et parameter i forbrugeren valg af pengeinstitut, idet denne af forbrugeren opfattes som gratis. Forbrugeren stiller derfor ikke krav til kvaliteten af denne på samme måde som man vil gøre til en direkte betalt rådgiver. Kvaliteten af den rådgivning som pengeinstitutterne tilbyder er derfor ikke et konkurrenceparameter pt.

Ikke bare i forbindelse med den ydede rådgivning i forbindelse med låneoptagelse, men også ved senere evt. låneomlægninger vil der kunne opstå interessekonflikter i rådgivningen, til skade for forbrugerne. Eftersom pengeinstitutterne selv ejer en betydelig del af de udstedte realkreditobligationer i markedet, og samtidigt skal rådgive forbrugerne om det optimale tidspunkt at omlægge deres lån på (og derigennem, enten opnå en rentebesparelse eller en kursgevinst) vil de igen stå overfor interessekonflikter, i forhold til om de rådgiver ud for det økonomisk optimale for dem selv som pengeinstitut eller ud fra hvad der er optimalt for forbrugeren. Pengeinstitutterne skal altså hvis de skal rådgive forbrugeren loyalt, i praksis rådgive dem til at omlægge lånene på det tidspunkt, hvor de som ejeren af realkreditobligationen selv taber mest på det. Godt nok modtager de et gebyr fra forbrugeren i forbindelse med omlægningen og tjener derudover på handelsomkostninger, kurssikring, kurssikring mv.. Men interessekonflikten er stadigvæk tilstede og vil så længe denne er der, skabe risiko for at forbrugeren interesser ikke håndhæves bedst muligt. Såfremt en ny lovgivning, sikrer muligheden for at de uafhængige rådgivere kan konkurrere på lige vilkår også på dette område, vurderer vi at forbrugeren vilkår også i forhold til dette vil kunne forbedres.

4.3.2. Manglende konkurrence og større kompleksitet i udbuddet af finansielle produkter sænker forbrugerbeskyttelsen, og styrker behovet for uafhængig rådgivning

Vi mener at den manglende prisgennemsuelig på prisen for rådgivning i pengeinstitutterne hæmmer konkurrencen, og muliggør en kunstig høj prisdannelse på rådgivningsdelen i forbindelse med låneoptagelsen. Men endnu vigtigere, og til potentiel større skade for forbrugeren, fører den nuværende rådgivningsmodel, hvor pengeinstitutterne yder langt størstedelen af den rådgivning der gives i forbindelse med boligfinansiering. Det leder til manglende konkurrence på prisen for realkredit generelt, og er ikke isoleret til den del af bidragsatsen, der skal dække rådgivningshonoraret.

Så længe rådgiveren i pengeinstituttet ikke giver kunden mulighed for at vurdere konkurrerende udbyderes priser og produkter, begrænses konkurrencen, da det er de færreste kunder der i praksis indhenter tilbud fra konkurrence pengeinstitutter i forbindelse med optagelse af et realkreditlån. For de forbrugere der rent faktisk indhenter konkurrerende tilbud fra pengeinstitutterne, er produktudbuddet og priserne på disse svære at gennemskue og dermed svære at sammenligne på tværs af selskaberne.

Dette forhold er blevet kraftigt forstærket de sidste ca. 10 år med indførelsen af variable lån, afdragsfrihed, tolagsbelåning, SDO/SDRO, T-lån, rentemax lån samt stigende kurssikringspriser og bidragsatser. En reel sammenligning af de konkurrerende tilbud, kræver derfor en fagekspertise, som man ikke kan forvente af den almindelige forbruger. Samtidig kan man ikke som forbruger forvente at pengeinstitutterne guider/rådgiver en i denne sammenhæng, da de ikke nødvendigvis er velbevandrede i konkurrenternes produkter, eller har en egenin-

teresse i dette. Pengeinstitutternes forretningsmodel bygger ikke på at rådgive, men derimod på salg af finansielle produkter. Rådgivningen er derfor primært en salgskanal til promovering af egne produkter. En anbefaling af konkurrentens produkt, vil derfor automatisk føre til et tab for pengeinstituttet, da de ikke får dækket deres rådgivningshonorar på anden vis.

En opdeling af gebyret for rådgivning hhv. låntagning, vil altså udover en øget konkurrence på prisen for rådgivning, også kunne lede til en større konkurrence på den overordnede pris for realkreditlån, til glæde for forbrugerne. I det de uafhængige rådgivere har valgfrihed til at vælge og anbefale blandt alle udbydere af realkreditlån, og i sidste ende lede til det optimale produktvalg for den enkelte forbruger, vil det skabe større konkurrence og som konsekvens af dette lavere priser. En opsplittning af gebyrerne vil derudover også ligge i forlængelse af det politiske ønske og i sidste ende gennemtrufning af større gennemsigtighed på priserne man har set på pensionsmarkedet. Erfaringen fra pensionsmarkedet er at man ikke kan afvente branchens egne initiativer, hvis en løsning skal findes inden for en overskuelig årrække. En politisk løsning vil derfor være i forbrugernes interesse.

5.0. Lige og fair konkurrence vilkår

Som det er i dag, kan den uafhængige rådgivers kunder ikke skattemæssigt fratække nogen dele af rådgivningshonoraret. I modsætning til dette står den rådgivning forbrugeren modtager i pengeinstituttet hvor forbrugeren, qua det forhold at rådgivningen betales over bidrags-satsen, opnår en skatterabat svarende til rentefradraget. Dette vil sige at pengeinstitutterne kan tilbyde deres kunder en "skatterabat" som de uafhængige rådgivere ikke har mulighed for at tilbyde sine kunder. Dette er i sin natur konkurrenceforvridende og ønsker vi ændret, så de uafhængige rådgiveres kunder opnår samme mulighed. En forsættelse af den nuværende praksis, vil ikke styrke, men svække udviklingen af den uafhængige rådgivning, idet de uafhængige rådvire vil skulle konkurrere mod pengeinstitutterne på ulige og unfair vilkår

6.0. Konklusion

Vi ser en kommende lovgivning på området for uafhængig rådgivning, som en god mulighed for at styrke forbrugerbeskyttelsen. Dels som en konsekvens af krav til faglighed, forsikringsdækninger og klagemuligheder på markedet for uafhængige økonomiske rådgivere. Men i ligeså høj grad som en konsekvens af muligheden for at åbne rådgivningsmarkedet på boliglån, og sikre en øget gennemskelighed og priskonkurrence på rådgivning og realkreditlån generelt, som en konsekvens af en ny lovgivning.

Når det kommer til certificerings og forsikringskrav, er vi enige i behovet for sådanne, og bækker op om et forslag der sidestiller de krav der stilles den uafhængige rådgiver med krav der stilles til bankrådgivere der rådgiver på samme område. I forhold til forsikringskrav og et evt. tilknyttet krav om dækningssum, vil vi opfordre til at man ser på de krav der stilles til revisorer og ejendomsmæglere, og evt. forbedrer på disse så man gør dækningssums kravet (og den afledte præmiesum) afhængig af både omsætning og antallet af rådgivende medarbejdere. Dette vil sikre den nødvendige forbrugerbeskyttelse, og samtidig sikre at det vil være realistisk for mindre udbydere af uafhængig rådgivning at etablere sig.

Vi mener at det vil være formålstjenesteligt at benytte udtrykket "uafhængig" i stedet for "uvildig" i beskrivelsen af de rådgivere, som er løsrevet fra andre finansielle interesser end

forbrugerens. Derudover mener vi i forhold til en beskyttelse af uafhængighedsbegrebet at det vil være hensigtsmæssigt at definere uafhængighed relativt begrænset, hvis man ønsker at sikre at forbrugeren virkelig møder en reel uafhængig rådgiver, når rådgiveren markedsfører sig som sådan. Her opfordrer vi til at man skæver til den nyligt formulerede engelske lovgivning på området, og har: "Lov om forsikringsformidling" i mente i formulering af lovgivningen på dette område. Ydermere ser vi et behov for at man beskytter uafhængighedsbegrebet, så rådgivere som på nogen måde er samejet af udbydere af finansielle produkter, fratages muligheden for at benytte udtrykket "uafhængig" i sin markedsføring eller kontakt med kunden, og derudover tydeligt skal angive en evt. relation til en udbyder af finansielle produkter.

Såfremt man ønsker at styrke forbrugernes stilling er der dog ikke kun behov for en øget regulering af de uafhængige rådgivning, men en generel åbning af markedet for finansiell rådgivning. I et kommende lovgivning på området vil en opdeling af rådgivning hhv. lånesags gebyr derfor være essentielt. Åbner man ikke op for dette marked gennem en opsplittning af gebyrerne, vil langt størstedelen af forbrugernes situation ikke forbedres, idet pengeinstitutterne de-facto monopol på rådgivning, vil blive fastholdt. En opsplittning i gebyrer for rådgivning hhv. låntagning, vil kunne styrke de uafhængige rådgivere som branche, i det dette vil give mulighed for at der kan konkurreres på lige og fair vilkår med pengeinstitutternes. Men endnu vigtigere, vil en opdeling, og den deraf afledte større gennemsigtighed i den pris forbrugeren betaler for rådgivningen i pengeinstitutterne, kunne genindføre pris som et konkurrenceparameter hos udbydere af finansielle produkter. Ikke bare på rådgivningen i forbindelse med optagelsen af realkreditlån, men også på bidragssatserne generelt. Ønsker man fra politisk side, at højne forbrugerbeskyttelsen og sikre en sund konkurrence på markedet for rådgivning og realkreditlån generelt, vil en sådan opsplittning altså være et vigtigt skridt i den rigtige retning og den markedsøkonomiske bedste måde at løse den manglende konkurrencesituation på realkreditmarkedet.

I forlængelse af et ønsket om fair og lige konkurrencevilkår, ser vi det som essentielt at de kunder som benytter sig af en uafhængig økonomisk rådgiver, opnår de samme skattemæssige fordele som den forbruger, som benytter sig af rådgivningen i pengeinstitutterne. Alt andet vil være konkurrenceforvridende og en alvorlig begrænsning i udviklingen af sund og konkurrencedygtig uafhængig rådgivningsbranche

En kommende lovgivning om uvildig rådgivning i finansielle sager vil være et skridt til at styrke forbrugerbeskyttelsen, øge konkurrencen og regulere markedet for økonomisk rådgivning. Loven vil kunne klargøre kravene til egnethed og hæderlighed, forsikring og kompetencer hos de enkelte rådgivere. Sammenslutningen af uafhængige økonomiske rådgivere hilser en kommende lov velkommen under forudsætning af at den skaber reelle og lige konkurrenceforhold på markedet for økonomisk rådgivning og bryder med den delvise monopolstilling på området, som de traditionelle finansielle institutioner i dag har.

Bilag 1. Omkostninger ved låneoptagelse.

Nedenstående omkostninger beregnes typisk ved låneoptagelse, uanset institut. De benævnes med forskellige termer og kan variere en smule mellem institutterne eller i de enkelte banker som formidler lånene for institutterne.

Eksempel – optagelse af lån kr. 2.000.000,- (privat).

Optagelsesgebyr:	1 – 4.000,-
Sags ekspedition:	2 – 7.000,-
Fastkursaftale:	500,-
<u>Kurtage + kursskæring:</u>	<u>0,25% (0,15% + 0,10%) af kursværdi</u>
I alt:	ca. 8.500 til 16.500,-

Herefter løbende bidrag som p.t. beregnes med ca. 0,6 til 1,0% af lånets restgæld (80 pct. belåning).

For erhverv, herunder også andelsboligforeninger, er omkostningerne ved låneoptagelse typisk:

Eksempel – optagelse af lån kr. 5.000.000,- (erhverv)

Optagelsesgebyr:	5 - 7.500,-
Sags ekspedition:	5 - 7.500,-
Stiftelsesprovision:	1% af hovedstolen (dog. min. 10.000,-)
<u>Kurtage + kursskæring:</u>	<u>0,25% af kursværdien</u>
I alt:	ca. 22.500 til 77.500,-

Herefter løbende bidrag som varierer meget afhængigt af ejendomstype, erhverv, bonitet, belåningsværdi etc. og fastsættes oftest individuelt. Bidragssatserne varierer fra ca. 0,5 til 2% af lånets restgæld.

Bilag 2. Dokumentation for pengeinstitutternes overdragelse af rådgivningsansvaret til uafhængige økonomiske rådgivere i forbindelse med rådgivning omkring boligfinansiering

Den 23. oktober 2012
Reference:
Side 2 af 7

Eksemplar til kunden

Detaljer om de lån mv., aftalen omhandler

Her er de forskellige lån mv., som aftalen omhandler, beskrevet nærmere.

Nye lån, der udbetales

Lån hos Realkredit Danmark udbetales først, når alle forbehold i lånetilbuddet fra den 23.10.2012 er opfyldt, eller der er stillet garanti for, at forbeholdene opfyldes.

Låntype	Hovedstol	Valuta	Rente	Løbetid	Antal terminer	Afdragsform
Obligationslån	3.628.000	DKK	3,00	20,00	12	Annuitet

Vi har indgået en fastkursaftale (markedsordre), der gennemføres den 05.11.2012 (udbetalingsdag) til kurs 99,091. Vi har også fået udleveret dokumentet Specifikation af fastkursaftale (markedsordre). Pantebrevet skal senest 5 bankdage før udbetalingsdagen være tinglyst og kun have retsanmærkninger og bemærkninger, som Realkredit Danmark kan acceptere. I modsat fald bliver lånet udbetalt på en garanti for tinglyst pantebrev uden anmærkninger.

Nuværende lån mv., der skal indfris

Lån indfris samtidig med udbetalingen af det nye lån.

Långiver	Låntype	Hovedstol	Valuta	Rente	Indfris pr.	Kontrolkode
Realkredit Danmark A/S	Obligationslån	3.856.000	DKK	4,00	-	

Lånet opsiges den 31.10.2012 til indfrielse senest den 28.12.2012. Opsigelsen er bindende, medmindre Realkredit Danmark senest den 31.10.2012 kl. 16.00 har fået besked om, at lånet ikke skal opsiges.

Særlige forhold

✍ Rådgivning i forbindelse med valg af låntype, afdragsprofil og løbetid er foretaget af Realråd. Når lånet bliver udbetalt, afregnes kroner til Realråd i henhold til 'Fuldmagt/Transport v/udbetaling af lån i Realkredit Danmark'.

Finanstilsynet

Sendt pr. e-mail til ministerbetjening@ftnet.dk

19. december 2012
Jour. nr.: 30-03-003-12
Ref: JAL

Juridisk konsulent
Jane Qvist Lorenzen
Telefon +45 33 12 03 30
jal@ejendomsforeningen.dk

Høringssvar til forslag til lov om finansielle rådgivere

Idet Ejendomsforeningen Danmark takker for muligheden for at kommentere forslag til lov om finansielle rådgivere (*herefter* lovforslaget), har Ejendomsforeningen Danmark følgende bemærkninger:

Generelt betragter Ejendomsforeningen Danmark lovforslaget som et godt initiativ til at skabe kvalificeret og uafhængig rådgivning til forbrugere om finansielle forhold.

Lovens anvendelsesområde

Efter lovforslagets § 1, stk.1, nr. 3, finder loven ikke anvendelse på lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne anden virksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.

Det følger endvidere af de specielle bemærkninger, at forslagets § 1, stk.1, nr. 3 undertager rådgivning om finansielle produkter, der kun ydes lejlighedsvis eller som accessorium i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed, når denne anden erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er reguleret i adfærdsregulerende kodeks.

Ejendomsadministration er et ulovreguleret erhverv. Det er imidlertid en betingelse for medlemskab af Ejendomsforeningen Danmark, at medlemmerne, herunder ejendomsadministratorerne, følger foreningens etiske, kvalifikations- og uddannelsesmæssige regler. Medlemmer af Ejendomsforeningen Danmark opfylder således betingelsen om at være underlagt et adfærdsregulerende kodeks. På baggrund af en ordlydsfortolkning af såvel lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 3 som dennes forarbejder anser Ejendomsforeningen Danmark ikke foreningens administratorer, der, som

accessorisk ydelse til ejendomsadministrator, måtte yde finansiel rådgivning til f.eks. andels- og ejerforeninger, som værende omfattet af lovforslaget.

Forarbejderne giver 3 eksempler på lovregulerede erhverv, nemlig ejendomsmæglere, advokater og revisorer. Samtidig henviser forarbejderne til de advokatetiske regler, som ét eksempel på et adfærdsregulerende kodeks.

Ejendomsforeningen Danmark efterlyser, at forarbejderne ligeledes klart forholder sig til ulovregulerede erhverv, der er omfattet af adfærdsregulerende kodeks, således at det klart fremgår af forarbejderne, at der ikke er tale om kumulerende betingelser for at falde uden for lovens anvendelsesområde. Dette kunne ske ved et tilsvarende eksempel i forarbejderne på et ulovreguleret erhverv, der er underlagt adfærdsregulerende kodeks. Såfremt Finanstilsynet mangler inspiration, kunne denne eksemplificering bestå i en henvisning til ejendomsadministratorer, der er underlagt adfærdsregulerende kodeks.

Skulle Finanstilsynet mod Ejendomsforeningen Danmarks forventning være uenig i ovenstående fortolkning af lovens anvendelsesområde, bedes Finanstilsynet rette direkte kontakt til nedenstående, da lovforslaget i modsat fald vil have indvirkning på visse af foreningens medlemmer.

Tilladelse til at udføre virksomhed som finansiel rådgiver

Det følger af lovforslagets § 4, stk. 1, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Af lovforslagets specielle bemærkninger til § 4, stk. 1 fremgår, at der ved vurderingen af, om den pågældende person kan udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed blandt andet lægger vægt på, om vedkommende har en relevant teoretisk uddannelse, før har haft ansættelse inden for den finansielle sektor eller har ledelsesmæssig erfaring.

Ejendomsforeningen Danmark har forståelse for, at lovgiver gerne vil sikre sig en kvalificeret ledelse/bestyrelse hos den finansielle rådgiver generelt. Lovforslaget stiller imidlertid krav til, at hvert enkelt medlem af direktion eller bestyrelse skal leve op til finanstilsynets vurdering af, om de pågældende personer er kvalificeret til at bestride den pågældende post, herunder på baggrund af erfaring, teoretisk uddannelse eller anden ansættelse inden for den finansielle branche.

Ejendomsforeninger finder det bekymrende, at en offentlig instans får hjemmel til at kvalitetsvurdere medlemmer af private virksomheders direktion eller bestyrelse på det detaljeringsniveau, som lovforslaget lægger op til.

Tilsyn m.v.

Af lovforslagets § 14 fremgår, at finanstillsynet efter nærmere angivne betingelser kan påbyde en finansiel rådgiver henholdsvis at afsætte en direktør, eller at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit erhverv.

Det fremgår endvidere af lovforslagets specielle bemærkninger til § 14, stk. 3, at Finanstillsynet kan påbyde en virksomhed midlertidigt at fjerne en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst mod vedkommende.

Ejendomsforeningen Danmark er bevist om, at Finanstillsynet har en interesse i at beskytte forbrugere/kunder hos en finansiel rådgiver. Ejendomsforeningen Danmark finder det imidlertid kritisabelt, at Finanstillsynet vil træffe en forvaltningsretlig afgørelse på et område, der retteligt henhører under domstolene.

At vedkommende afsatte bestyrelsesmedlem eller direktør, inden vedkommende har fået dom for det pågældende forhold, efterfølgende kan få afgørelsen prøvet ved erhvervsankenævnet eller domstolene, og derved blive underlagt den samme ventetid på en eventuel frifindelse, som Finanstillsynet tilsyneladende ikke selv vil afvente, er næppe tilfredsstillende for det afsatte bestyrelsesmedlem eller direktør.

Såfremt Finanstillsynet har spørgsmål til ovenstående, er I meget velkommen til at kontakte undertegnede for en drøftelse.

Med venlig hilsen
Ejendomsforeningen Danmark

Torben Christensen
Direktør

Finanstilsynet
Att.: Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø.

Høring af Forslag til Lov om finansielle rådgivere

Dansk Ejendomsmæglerforening har modtaget ovenstående lovforslag i høring og har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at formålet med forslaget til Lov om finansielle rådgivere er, at fastsætte rammer for virksomheder, der yder helhedsorienteret rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, uden at der er tale om virksomhed, der udøves af finansielle virksomheder.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets § 1, at ejendomsmæglere vil være undtaget Lov om finansielle rådgivere som følge af, at de omfattes af undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, nr. 3. Det fremgår dog også bemærkningerne til lovforslagets § 1, at det vil indgå i vurderingen, om rådgivningen om finansielle produkter udbydes som et selvstændigt produkt eller som et accessorium til virksomhedens hovederhverv.

Det er tidligere set blandt foreningens medlemmer, at ejendomsmæglervirksomheder, har haft finansielle rådgivere i visse forretningssteder, der havde til formål at bistå ved lånevirksomhed både som led i formidling af fast ejendom, men også hvor den pågældende rådgivning har været udbudt til forbrugere, der ikke skulle handle fast ejendom dvs. hvor rådgivningen har været udbudt som en selvstændig ydelse.

Som følge af den tidligere forekommende konstruktion med finansielle rådgivere/låneformidlere hos visse ejendomsmæglervirksomheder, har foreningen været i telefonisk kontakt med Henrik Bruun Johannesen fra Finanstilsynet for at afklare, hvorvidt en sådan konstruktion vil medføre, at den pågældende ejendomsmæglervirksomhed vil være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, nr. 3. Finanstilsynet har oplyst, at det er Finanstilsynets vurdering, at en ejendomsmægler, der yder rådgivning om finansielle produkter ikke vil være omfattet af den pågældende undtagelsesbestemmelse, såfremt rådgivningen om finansielle produkter udbydes som et selvstændigt produkt.

Finanstilsynets fortolkning bevirker derfor at ejendomsmæglervirksomheder, der har et eller flere forretningssteder, der udbyder rådgivning om finansielle produkter, og hvor det er muligt for forbrugeren at efterspørge rådgivningen som en selvstændig ydelse, generelt vil omfattes af loven og dennes forpligtelser.

Islands Brygge 43
2300 København S

Indledningsvist skal foreningen bemærke, at det er foreningens opfattelse, at Finanstilsynets fortolkning ikke i overensstemmelse med det angivne formål med lovforslaget, om at fastsætte rammer for virksomheder, der yder helhedsorienteret rådgivning om finansielle produkter til forbrugere. Foreningen skal dernæst bemærke, at fortolkningen giver anledning til en række u hensigtsmæssige konsekvenser for foreningens medlemmer.

T: 7025 0999

F: 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet: www.de.dk

I lovforslagets § 3 er virksomheden angivet som pligtssubjekt, idet det er virksomheden, der skal have Finanstilsynets tilladelse. For så vidt angår ejendomsmæglervirksomheder, kan en virksomhed bestå af flere forskellige forretningssteder. Hvis f.eks. kun et forretningssted ud af flere forretningssteder ejet af samme ejendomsmæglervirksomhed tilbyder selvstændig rådgivning om finansielle produkter, er det uklart, om udelukkende forretningsstedet eller hele virksomheden bliver omfattet, og skal leve op til betingelserne anført i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 1-5.

Det fremgår f.eks. af lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 2, at virksomheden skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder. Det fremgår ikke af bemærkningerne til § 3, at det udelukkende er de aktiviteter, der omfattes af lovforslaget, der skal udarbejdes forretningsgange for. Det fremgår dog, at det som minimum bør fremgå af forretningsgangene, hvordan virksomheden overholder reglerne i henhold til den pågældende lov. Såfremt en ejendomsmæglervirksomhed består af flere forretningssteder, men der kun ydes lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter herunder som en enkeltstående ydelse fra et af forretningsstederne, vil hele virksomheden blive omfattet af pligten til at have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder. Det væsentligste aktivitetsområde vil dog fortsat være ejendomsformidling, hvilket allerede reguleres i vidt omfang af Lovbekendtgørelse nr. 1717 af 16. december 2010 om omsætning af fast ejendom (omsætningsloven), Bekendtgørelse nr. 695 af 22. juni 2006 om formidling, udbud og rådgivning ved omsætning af fast ejendom (formidlingsbekendtgørelsen) og Bekendtgørelse nr. 164 af 22. februar 2007 om ansvar, garantistillelse og behandling af deponerede midler m.v. ved omsætning af fast ejendom (deponeringsbekendtgørelsen). Såfremt hele ejendomsmæglervirksomheden omfattes, vil bestemmelsen give anledning til en væsentlig administrativ byrde for ejendomsmæglervirksomheden og dennes forretningssteder.

Kravet om at der skal udarbejdes forretningsgange for virksomhedens *væsentlige aktivitetsområder* harmonerer ikke med, at en *lejlighedsvis* eller *accessorisk* rådgivning om finansielle ydelser omfattes af loven, såfremt den udbydes som en selvstændig ydelse. Der ses derfor at opstå et paradoks, såfremt den af Finanstilsynet oplyste fortolkning lægges til grund.

Som følge heraf vil foreningen opfordre til, at pligten til at udarbejde forretningsgange i lovforslaget begrænses til udelukkende til at omfatte forretningsgange for så vidt angår rådgivningen om finansielle produkter. Ligeledes vil foreningen opfordre til, at pligten udelukkende begrænses til den del af virksomheden, der udøver rådgivningen om finansielle produkter f.eks. det forretningssted, der udøver den finansielle rådgivning.

Samme betragtninger gør sig gældende i forhold til lovforslagets §§ 7 og 8, hvor pligtssubjektet er angivet som værende "en finansielle rådgiver", der som følge af definitionen i lovforslagets § 2, nr. 1 er lig virksomheden. Også her er det foreningens opfattelse, at pligterne bør være isoleret til kun at omfatte den del af virksomhedsudøvelsen, der kan kategoriseres som rådgivning om finansielle produkter.

For så vidt angår bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5, skal virksomheden, såfremt denne modtager betrodne midler for forbrugere, oprette en særlig konto for indsættelse samt etablere sikkerhed herfor.

Ejendomsmæglervirksomheder er som følge af § 14, stk. 1, i deponeringsbekendtgørelsen forpligtet til at deponere på "særskilt konto". Det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget til Lov om finansielle rådgivere, hvad der forstås ved "særlig konto". Såfremt ejendomsmæglervirksomheder, der yder lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter som en selvstændig ydelse, omfattes af loven, vil der kunne opstå en konflikt mellem "særlig konto" i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 5 og "særskilt konto" i deponeringsbekendtgørelsen § 14, stk. 1.

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999

F: 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet: www.de.dk

Samme betragtninger om en mulig lovkonflikt gør sig gældende for så vidt angår etablering af sikkerhed for deponerede midler, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 5, og § 3, stk. 3, samt pligten til at have ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 4 og § 3, stk. 3, og lovforslagets § 3, stk. 3. Ejendomsformidlere har som følge af omsætningsloven § 8, stk. 3, og deponeringsbekendtgørelsen kapitel 1 pligt til at stille sikkerhed for ethvert pengekrav herunder også for deponerede midler, som en forbruger måtte få mod ejendomsformidleren. Endvidere har ejendomsformidlere pligt til at tegne ansvarsforsikring, jf. deponeringsbekendtgørelsen kapitel 2.

Endvidere gør betragtninger om en mulig lovkonflikt sig gældende for så vidt angår retten til at anvende betegnelsen "uafhængig" jf. lovforslagets § 9 samt omsætningsloven § 26, stk. 1.

I relation til lovforslagets § 4, skal foreningen bemærke, at bl.a. også enkeltmandsvirksomheder vil kunne yde rådgivning om finansielle produkter, og at disse formentlig ikke vil leve op til krav om at have bestyrelsen og direktion.

Foreningen har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Heidi Bach
Juridisk konsulent, ejendomsmægler og valuar MDE
Dir.tlf.: 32 64 45 95
e-mail: hb@de.dk

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999
F: 3264 4599

E-mail: de@de.dk
Internet: www.de.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt til: ministerbetjening@ftnet.dk og
jm@jm.dk

18. december 2012

Hørings svar vedrørende udkast til lov om finansielle rådgivere

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved e-mail af 13. november 2012 har Finanstilsynet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

CVR-nr. 11-88-37-29

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

Datatilsynet forudsætter, at persondatalovens¹ bestemmelser vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser.

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i persondataloven:

J.nr. 2012-112-0134
Sagsbehandler
Martin Nybye-Petersen
Direkte 3319 3216

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger samt § 11 om personnumre
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
  - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29
  - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder
- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandleraftale og kontrol med databehandleren
- Reglerne om anmeldelse til og tilladelse/udtalelse fra Datatilsynet i kapitel 12 og 13 samt reglerne om tilladelse fra Datatilsynet i bl.a. § 10, stk. 3, og § 27, stk. 4

Datatilsynet skal for god ordens skyld bemærke, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

---

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Martin Nybye-Petersen

Christine Larsen (FT)

Fra: Søren Iversen (KFST) <si@kfst.dk>
Sendt: 18. december 2012 12:59
Til: Ministerbetjening (FT)
Cc: Henrik Bruun Johannessen (FT)
Emne: forslag til lov om finansielle rådgivere

j.nr. 12/16392

Finanstilsynet

Finanstilsynet har den 13. november 2012 fremsendt forslag til lov om finansielle rådgivere, idet man har anmodet om at modtage eventuelle bemærkninger til forslaget.

I den anledning skal Forbrugerombudsmanden komme med følgende bemærkninger:

- Afgrænsningen i forslagens § 1, mellem de virksomheder, som er omfattet af forslaget, jf. stk. 1, og de virksomheder, som er undtaget efter § 1, stk. 3, nr. 1, er ikke helt klar. Det fremgår af bemærkningerne til forslagens § 1, stk. 3, at "rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder, på egne vegne eller på vegne af andre, er undtaget fra lovens anvendelsesområde." Navnlig ordene "eller på vegne af andre" synes i denne forbindelse at kunne skabe uklarhed i relation til § 1, stk. 1. I samme forbindelse skal vi pege på, at der er selskabskonstruktioner, hvor et selskab formidler lån (og eventuelt rådgiver om disse), mens et andet selskab inden for samme koncern står som långiver. Vi skal derfor bede Finanstilsynet overveje, om afgrænsningen mellem de virksomheder, som er omfattet af stk. 1, og de virksomheder som er undtaget efter stk. 3, nr. 1, kan afklares og præciseres – både i lovtæksten som i bemærkningerne.
- Der synes ikke i lovforslaget at være taget stilling til det tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden optager en sag til behandling efter § 11, stk. 3, og i den forbindelse kan have behov for at modtage oplysninger fra Finanstilsynet om den konkrete virksomhed. Forbrugerombudsmanden skal bede Finanstilsynet vurdere, om der er behov for en særlig hjemmel for tilsynet til at give Forbrugerombudsmanden oplysninger i sådanne situationer.
- I bemærkninger til § 11 om Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence efter loven, er det bl.a. anført, at "Forbrugerombudsmanden skal ikke behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelser af § 7." Den anvendte formulering giver efter vores opfattelse ikke et korrekt billede af Forbrugerombudsmandens kompetence. Forbrugerombudsmanden vil, hvis han modtager henvendelser om finansielle rådgivere, som er omfattet af lovforslaget, typisk oversende disse til Finanstilsynet under henvisning til, at det er Finanstilsynet, som er den primære tilsynsmyndighed, jf. forslagens § 11, stk. 1. Forbrugerombudsmanden har dog mulighed for at kunne tage konkrete sager op til behandling efter § 11, stk.3.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Søren Iversen

Chefkonsulent, cand.jur.
Direkte tlf.: 4171 5275
E-mail: si@kfst.dk

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5151

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt til
ministerbetjening@ftnet.dk

Høring vedrørende udkast til lov om finansielle rådgivere

Der henvises til Tilsynets høringsbrev af 13. november 2012 og ledsagende lovudkast med bemærkninger.

Indledningsvis takker Realkreditforeningen for at kunne afgive bemærkninger til lovudkastet, som er resultatet af den proces, der blev sat i gang efter fremsættelsen af B 144 om uvildig rådgivning i finansielle sager.

Efter Realkreditforeningens opfattelse er resultatet af denne proces faldet hensigtsmæssigt ud, idet forbrugere af finansiell rådgivning nu tilsikres at der er fælles regler og fælles tilsyn med de aktører der udbyder finansiell rådgivning. Enten som selvstændigt erhvervsdrivende rådgivere eller som integreret del af finansiell virksomhed.

Regeringen har dermed valgt at lytte til den rapport, som Erhvervs – og Vækstministeriet tidligere udsendte som den samlede redegørelse for de handlemuligheder, som man så for at imødekomme ønsket om at styrke rammerne om rådgivning i finansielle spørgsmål.

Realkreditforeningen har ikke konkrete bemærkninger til det fremlagte udkast, ud over at der - i lighed med hvad der gælder for de finansielle virksomheder - burde sikres forbrugere af rådgivning ydet af (uafhængige) finansielle rådgivere i henhold til det foreslåede regelsæt adgang til at indbringe klager for et uvildigt ankenævn, ligesom der bør formuleres regler om den klageansvarlige i rådgivningsvirksomhederne.

Med venlig hilsen

Trineke Borch Jacobsen

Direkte 3370 1115
tbj@realkreditforeningen.dk

18. december 2012

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3336 1311
Fax 3393 0260

mail@realkreditforeningen.dk
www.realkreditforeningen.dk

Journalnr. 173/01
Dok. nr. 323912-v1

Christine Larsen (FT)

Fra: Thomas Kjøller <TMK@kromannreumert.com>
Sendt: 18. december 2012 09:43
Til: Ministerbetjening (FT)
Cc: Jeppe Buskov
Emne: Lovforslag om lov om finansielle rådgivere

Kære Louise Villumsen og Christine Larsen

Vi har enkelte bemærkninger til lovforslag om lov om finansielle rådgivere.

Det fremgår af § 1, stk. 3, nr. 2, at loven ikke finder anvendelse på rådgivning om finansielle produkter til virksomhedens medarbejdere.

Dette bør efter vores opfattelse ændres, så undtagelsen også kommer til at omfatte medarbejdere i samme koncern. Det forekommer formentlig ofte, at det ikke er den virksomhed i koncernen, hvor den relevante medarbejder er ansat, der giver rådgivningen, men at rådgivningen gives af f.eks. et holdingselskab, mens medarbejderen er ansat i et datterselskab. Det er vel næppe hensigten med lovforslaget, at sådanne tilfælde skal omfattes af loven.

Det er endvidere uklart, hvad der gælder for de virksomheder, der i henhold til lov om finansiel virksomhed ("FIL") § 343 a, stk. 2 er undtaget fra kravet om tilladelse som investeringsrådgiver. Følgende, der i henhold til FIL § 343 a, stk. 2, er undtaget fra kravet om tilladelse som investeringsrådgiver, er ikke direkte omfattet af en undtagelse for kravet om tilladelse som finansiel rådgiver:

- Kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger m.v. og investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på EU plan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter
- Rådgivning, der alene vedrører medarbejderordninger.
- Rådgivning, der ikke honoreres særskilt.
- Det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Det bør efter vores opfattelse præciseres, hvad der gælder for virksomheder, der udøver den nævnte aktivitet, i forhold til tilladelseskravet i udkastet til lov om finansielle rådgivere.

I lov om forsikringsformidling er der i § 3, stk. 1 og 2 også undtagelser, der ikke er gentaget i forslaget til lov om finansielle rådgivere. Undtagelsen i § 3, stk. 1, ser fra en umiddelbar betragtning ud til at vedrøre virksomhed, der ikke er omfattet af rådgivningsbegrebet i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 2, mens den virksomhed, der er beskrevet i § 3, stk. 2, umiddelbart ser ud til at være omfattet af kravet om tilladelse i lovforslaget om lov om finansielle rådgivere.

Det bør efter vores opfattelse præciseres, hvilken status de nævnte undtagelser har i relation til lovforslaget om finansielle rådgivere.

Vi antager, at det ikke har været hensigten med lovforslaget, at ophæve de undtagelser, der gælder for tilladelseskravet til investeringsrådgivere eller at udvide anvendelsesområdet for lov om forsikringsformidling.

Med venlig hilsen/Best regards

Kromann Reumert

Thomas Kjøller
Advokat / Attorney

Dir. +45 38 77 45 28
Mob. +45 61 63 54 05

Partner: Jeppe Buskov

This is an e-mail from the law firm of Kromann Reumert.
CVR.NR. 62606711 . Reg.Adr. Sundkrogsgade 5 . DK-2100 København Ø

This e-mail may contain confidential information and/or privileged legal advice. This e-mail is intended for the addressee(s) stated above only. If you receive this e-mail by mistake, please return it to Kromann Reumert without producing, distributing or retaining copies hereof.

Thank you.

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Att.: Louise Villumsen og Christine Larsen
Århusgade 110
2100 København Ø
Pr. mail: ministerbetjening@ftnet.dk

Dato: 18. december 2012
Deres ref.:
Vores ref.: SAG 2012-00011-264

Lovforslag om lov om finansielle rådgivere

Den Danske Fondsmæglerforening takker for muligheden for at afgive høringssvar på høringen om lovforslag om lov om finansielle rådgivere.

Den Danske Fondsmæglerforening ser meget positivt på forslaget om ny regulering for finansielle rådgivere, idet reguleringen kan bidrage til at sikre større ensartethed i vilkårene for rådgivningen om finansielle ydelser. Der er tale om et – for fondsmæglerselskaber - beslægtet, hidtil ureguleret område, som i nogen omfang underkastes regulering og til dels krav, der svarer til de krav, der stilles til finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber.

Fondsmæglerforeningen ser en potentiel udfordring i forslagets afgrænsning af fondsmæglerselskabernes mulige aktiviteter sammenholdt med investeringsrådgivere og forsikringsmæglere. Fondsmæglerselskaberne har i forhold til øvrige finansielle virksomheder et særligt problem, fordi mulighederne for accessorisk virksomhed er yderst begrænset sammenholdt med andre typer af finansielle virksomheder.

Fondsmæglerforeningen finder, at det mest optimale vil være en tilføjelse til lov om finansiell virksomhed § 16 eller § 17, således at det specifikt nævnes, at fondsmæglerselskaber kan udføre rådgivning om finansielle produkter som accessorisk virksomhed.

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København k
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

Det vil afspejle at fondsmæglerselskaber, med meget få undtagelser, er underlagt de samme krav i lov om finansiel virksomhed som f.eks. pengeinstitutter.

Fondsmæglerselskaber er derfor underkastet langt flere krav og en strammere regulering end den, der gælder for investeringsrådgivere og de kommende finansielle rådgivere. Derfor bør fondsmæglerselskaber ikke være afskåret fra at udøve de aktiviteter, som fremover vil kunne varetages af de kommende finansielle rådgivere. Et alternativ, som imidlertid ikke afspejler at fondsmæglerselskaber i dag er langt mere regulerede end investeringsrådgivere, er at fondsmæglerselskaber får mulighed for at søge om tilladelse efter lov om finansielle rådgivere, således som investeringsrådgivere og forsikringsmæglere vil kunne gøre efter udkastets §§ 30 og 31.

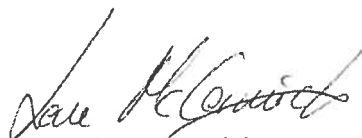
Som en mere teknisk bemærkning, foreslår fondsmæglerforeningen, at det overvejes at undtage finansielle virksomheder fra lovens anvendelsesområde, snarere end at undtage deres rådgivning (§ 1, stk. 3, nr. 4, jf. også udgangspunktet i § 1, stk. 1). Dette vil svare til beskrivelsen i lovbemærkningerne.

Fondsmæglerforeningen lægger endvidere afgørende vægt på, at finansielle rådgivere som skal rådgive forbrugere (dvs. detailkunder) bliver underlagt samme regler som finansielle virksomheder i relation til at vurdere kundens egnethed og risikoprofil, krav til uddannelse og certificering, risikomærkning, god skik og oplysningsforpligtelser over for kunden mv. for at sikre at forbrugere ikke stilles væsentligt ringere ved rådgivning fra en finansiell rådgiver. I det omfang de finansielle rådgivere modtager betroede midler er det også relevant, at der stilles krav til de finansielle rådgiveres ledelse og indretning

Fondsmæglerforeningen ønsker endvidere at påpege, at det kan have betydning for forbrugere, om finansielle rådgivere tilknyttes en form for Garantifond, idet omfang de modtager betroede midler. Fondsmæglerforeningen opfordrer til, at forbrugere også i relation til finansielle rådgivere har mulighed for at klage til et ankenævn.

Med venlig hilsen

Den danske Fondsmæglerforening

Lene Bech McCormick

Sekretariatschef

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

Louise Villumsen (FT)

Fra: Ministerbetjening (FT)
Sendt: 19. december 2012 12:17
Til: Louise Villumsen (FT); Christine Larsen (FT)
Cc: Ministerbetjening (FT)
Emne: VS: Forslag til lov om finansielle rådgivere

Fra: Flemming Kosakewitsch [<mailto:fk@fk-law.dk>]
Sendt: 19. december 2012 12:15
Til: Ministerbetjening (FT)
Emne: Forslag til lov om finansielle rådgivere

Forsikringsmæglerforeningen (herefter FMF) har modtaget og gennemgået det fremsendte forslag til lov om finansielle rådgivere.

Indledningsvis bemærkes, at vi med tilfredshed konstaterer, at § 12, stk. 1 i lov om forsikringsformidling foreslås ændret, således at forsikringsmæglere, der af Finanstilsynet godkendes til finansiell rådgivning efter de nye regler ikke – som på andre områder - forpligtes til at udøve denne aktivitet i en anden virksomhed end forsikringsmæglervirksomheden. Dette forslag vil uden tvivl medføre en lettelse i de administrative forpligtelser for mæglervirksomheder, som påbegynder denne aktivitet.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvilken uddannelsesmæssig baggrund der forventes hos finansielle rådgivere, idet Finanstilsynet tildeles hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav. FMF går i den forbindelse ud fra, at kravene hovedsageligt kommer til at bygge på en uddannelse af mere formel art, således at det kun bliver i undtagelsestilfælde, at erfaring kan anses for tilstrækkelig baggrund.

Det følger af lovforslagets § 9, at finansielle rådgivere ikke i alle tilfælde skal være uafhængige. Dette er efter FMF's opfattelse betænkeligt, idet man derved godkender, at sælgere i fx pengeinstitutterne bærer betegnelsen finansiell rådgiver. Efter FMF's opfattelse er denne situation egnet til at vildlede forbrugerne, som muligvis ikke vil hæfte sig ved, om rådgiveren kalder sig uafhængig eller ej. Derfor vil betegnelsen finansiell rådgiver efter vor opfattelse miste sin værdi, hvis titlen ikke indebærer uafhængighed.

Vi skal derfor henstille, at lovforslaget ændres således, at finansielle rådgivere i alle tilfælde skal være uafhængige med de forpligtelser, det indebærer i henhold til reglerne i lovforslaget. For personale i pengeinstitutterne og i andre virksomheder, der formidler finansielle produkter må der efter vor opfattelse benyttes en anden titulatur.

Med venlig hilsen / Kind Regards

Flemming Kosakewitsch
Direktør/ Director

Forsikringsmæglerforeningen / Insurance Broker Association (Denmark)
Ehlersvej 11, DK 2900 Hellerup

Tel.: +45 3314 3929
Fax: +45 3314 3928
Mob.: +45 2888 7040

Information contained in this e-mail and any attachments is intended for the use of the addressee only and is confidential and may contain legally privileged information. If received in error, please delete it from your system and notify us by phone. Any dissemination, distribution, copying or use of this communication without our permission is strictly prohibited.

Finanstilsynet
ministerbetjening@ftnet.dk

19-12-2012

Høring af forslag til lov om finansielle rådgivere

Dok. 131965/thh

Forbrugerrådet har modtaget forslag til lov om finansielle rådgivere i høring. Forbrugerrådet har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Efter Forbrugerrådets vurdering indeholder lovforslaget en række gode og nødvendige initiativer som er afgørende for at markedet for finansiell rådgivning uden for finansielle virksomheder kan fungere. Det er et prisværdigt initiativ som både vil komme de fremtidige brugere af uafhængig finansiell rådgivning til gode, men også de øvrige forbrugere, idet priskonkurrencen mellem udbydere af finansielle produkter vil blive skærpet.

Med henblik på yderligere at skærpe forbrugerbeskyttelsen og styrke forbrugernes mulighed for at søge uafhængig rådgivning, opfordrer Forbrugerrådet til følgende:

- 1) At alle personer der erhvervsmæssigt yder finansiell rådgivning underlægges samme regelsæt uanset ansættelsesforhold.
- 2) At alle regler vedrørende finansiell rådgivning samles i én lov om finansiell rådgivning.
- 3) At der i en eventuel lov om finansiell rådgivning fastsættes regler om erstatningsansvar, bevisbyrde og civile sanktioner ved tilsidesættelsen af lovens regler.
- 4) At der indføres et forbud mod provisionsaftaler på investeringsområdet.
- 5) At betegnelsen "uafhængig" forbeholdes virksomheder som reelt er uafhængige.
- 6) At der stilles krav om, at rådgivningssalæret oplyses til kunden, uanset om dette opkræves direkte på en faktura eller indirekte gennem prisen på det solgte produkt.
- 7) At rådgivningssalæret skattemæssigt behandles ens, uanset om dette opkræves direkte på en faktura eller indirekte gennem prisen på det solgte produkt.

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

- 8) At forbrugere altid har mulighed for at klage over finansiel rådgivning til et godkendt klage- eller ankenævn.

Ad 1)

Det er vigtigt, at der ikke sker en overregulering af markedet for uafhængig rådgivning i Danmark inden det for alvor er kommet i gang. Derfor er det afgørende, at der ikke stilles højere krav til uafhængige rådgivere (fx kompetencekrav) end der stilles til ansatte i finansielle virksomheder. Forbrugernes behov for betryggende rammer er ens uanset om den rådgiver der søges hjælp fra er ansat i eller udenfor en finansiell virksomhed. Også af hensyn til konkurrencen mellem erhvervsdrivende, der udbyder finansiel rådgivning er det hensigtsmæssigt, at vi får ens spilleregler i form et fælles regelsæt for finansiel rådgivning. Forbrugerrådet finder derfor, at udgangspunktet bør være et fælles regelsæt som gælder for alle der erhvervsmæssigt yder finansiel rådgivning.

Ad 2)

Forbrugerrådet finder det hensigtsmæssigt, at de mange regelsæt, der regulerer finansiel rådgivning samles i én lov – herunder reglerne i lovforslaget samt reglerne om god skik, investorbekyttelse og kompetencekrav til investeringsrådgivere.

Ad 3)

Forbrugerrådet finder ikke, at de gældende regler om god skik og investorbekyttelse på tilstrækkelig vis sikrer kunderne, når der er ydet mangelfuld, vildledende eller fejltagtig rådgivning. Det bør derfor overvejes, hvordan kundernes retssikkerhed kan styrkes – eksempelvis ved at fastsætte regler for bevisbedømmelsen i forskellige situationer. Endvidere får let konstaterbare overtrædelser af forbrugerbeskyttelsesreglerne i praksis ingen – eller ringe – betydning, når klagesager behandles ved ankenævn eller domstole. Det bør derfor endvidere overvejes at fastsætte civile sanktioner ved tilsidesættelse af udvalgte forbrugerbeskyttelsesregler med henblik på at sikre efterlevelse af reglerne og retssikkerhed for forbrugerne. Forbrugerrådet er opmærksom på at der er ved at blive nedsat et *Udvalg om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter*.

Ad 5)

Det følger af lovforslagets § 9, stk. 1, at en rådgiver der betegner sig som ”uafhængig” ikke må modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter.

Forbrugerrådet finder, at der i stedet bør indføres et generelt provisionsforbud for alle virksomheder der yder finansiel rådgivning. Både Australien og Storbritannien er i færd med at indføre et provisionsforbud på investeringsområdet, fordi modtagelsen af provision er uforeneligt med varetagelsen af kundernes interesser.

Fremover skal rådgivningssalæret aftales med kunden og betales direkte fra kunden til rådgivningsvirksomheden, uanset om der er tale om en uafhængig rådgiver eller fx et pengeinstitut. I begge lande betyder det nye *advisor charging regime*, at man i vidt omfang fjerner interessekonflikterne mellem de finansielle rådgivere og deres kunder. Ved at gøre rådgivningsvirksomhedens indtjening produktneutral bliver det kundernes behov der kommer i centrum. Forbrugerrådet finder, at en sådan model bør indføres i Danmark, både fordi den fjerner den uhensigtsmæssige incitamentsstruktur som giver store problemer for bankkunder mv., men også fordi det vil forbedre muligheden for at udbyde uafhængig rådgivning, at forbrugerne bliver klar over prisen for at modtage rådgivning i eksempelvis pengeinstitutter.

Ad 5)

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 2, at en rådgiver ikke må betegne sig som uafhængig, hvis en finansiell virksomhed besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

Forbrugerrådet finder imidlertid ikke, at en rådgivningsvirksomhed, hvor eksempelvis et pengeinstitut ejer op til 20 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen, kan betragtes som uafhængig af økonomiske interesser. Forbrugerrådet finder at en betegnelse som "uafhængig" i denne situation vil være vildledende for forbrugerne og skadelig for tilliden til markedet for uafhængig rådgivning. Betegnelsen "uafhængig" bør forbeholdes rådgivere, som ikke har forbindelser til finansielle virksomheder.

Ad 6)

Rådgivningssalæret i forbindelse med rådgivning om boligfinansiering, opsparing, investering og pension bør altid oplyses til kunden, uanset om dette opkræves direkte på en faktura eller indirekte gennem prisen på det solgte produkt.

Der synes ikke at være fremsat overbevisende argumenter for, hvorfor eksempelvis pengeinstitutter i modsætning til uafhængige rådgivere, advokatkontorer eller revisionsfirmaer, ikke skulle være i stand til at oplyse om prisen på deres rådgivningsydelser.

På trods af, at der for de fleste forbrugere vil være store potentielle besparelser ved at søge uafhængig rådgivning, må det formodes at efterspørgslen efter uafhængig rådgivning fortsat vil være begrænset så længe rådgivning i eksempelvis pengeinstitutter fremstår som gratis.

Ad 7)

Det forhold at en del af rådgivningssalæret i eksempelvis pengeinstitutter er "bygget ind" i renter og bidragssatser – og at disse er fradragsberettigede – er også med til at skævvride konkurrencen mellem uafhængige rådgivere og finansielle virksomheder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Til § 1, stk. 3, nr. 3:

Forbrugerrådet finder bestemmelsen uklar og opfordrer til at alle der som led i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, omfattes af loven, jf. § 1, stk. 1.

Til § 1, stk. 3, nr. 4:

Forbrugerrådet finder at undtagelsen bør fjernes (jf. ovenfor). Såfremt undtagelsen fastholdes foreslås en alternativ formulering: *Rådgivning der ydes af en finansiell virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed.*

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Afdelingschef

Troels Hauer Holmberg
Seniorøkonom

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

ministerbetjening@ftnet.dk

København, 10. december 2012

Høring over udkast til forslag til lov om finansielle rådgivere

Dansk Kredit Råd takker for mulighed for at kommentere på det fremlagte lovforslag og har i den forbindelse følgende bemærkninger:

1. Anvendelsesområdet

Det bør klart fremgå af bemærkningerne til § 1, stk. 3, nr. 1, at undtagelsen finder anvendelse på detailhandlens formidling af lån og forsikringer.

Eksempelvis kan der i de specielle bemærkninger til § 1, stk. 3, nr. 1, efter "Det fremgår af § 1, stk. 3, nr. 1, at rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder, på egne vegne eller på vegne af andre, er undtaget fra lovens anvendelsesområde."

"Som eksempel herpå kan nævnes detailhandlens markedsføring og eventuelle rådgivning om lån og forsikringer formidlet af detailhandlen."

2. Tilladelseskravet

Tilladelseskravet i § 3, stk. 1, er formuleret unødvendig bredt og medfører efter sin ordlyd, at alle virksomheder skal have tilladelse som finansielle rådgivere.

Det foreslås, at bestemmelsen affattes således, at alene virksomheder, der udøver finansiell rådgivning omfattet af loven, er underlagt kravet om tilladelse.

3. Krav om forretningsgange m.v.

Da virksomheder, der alene yder finansiel rådgivning lejlighedsvist eller som en bibeskæftigelse, er omfattet af loven, vil kravet om forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder i § 3, stk. 2, nr. 2, kunne medføre unødvendige administrative byrder for de ramte virksomheder, idet kravet efter sin ordlyd også vil omfatte aktivitetsområder, der ikke har berøring med den finansielle rådgivning.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at der kun stilles krav om forretningsgange på alle for den finansielle rådgivning væsentlige aktivitetsområder.

Ligeledes bør det præciseres i § 3, stk. 2, nr. 3, at kravet om ansvarsforsikring kun gælder for de aktiviteter, der er forbundet med udøvelse af finansiel rådgivning.

4. Straf

Det forekommer unødvendigt, at § 7, stk. 2, efter § 26, stk. 2, er strafbelagt. Gerningsindholdet er ikke klart, og der bør alene henvises til § 7, stk. 1, i § 26, stk. 2.

Med venlig hilsen

Jacob Skriver Frandsen

Dansk Kredit Råd
c/o Visma Services Danmark A/S
Lyskær 3CD
2730 Herlev
E-mail: jsf@n-cf.dk